

KARTONOWY ARSENAŁ

PzKpfw II Ausf.C

2-3/98

ISSN 1231-8477

1:25

Panzerkampfwagen II Ausf. C

Dane techniczno-taktyczne:

załoga	3 osoby
wymiary: długość	4810 mm
szerokość	2280 mm
wysokość	2020 mm
masa własna	6800 kg
masa całkowita	9500 kg
zasięg: na drodze	190 km
w terenie	125 km
prędkość max.	40 km/h
pokonywanie przeszkód: ściany	do 630 mm wysokości
brody	do 925 mm głębokości
rowy	do 1800 mm szerokości
wzniesienia	do 30°
zużycie paliwa	150 l/100km
uzbrojenie:	20 mm działko KwK 30 (180 naboí, później 320) 7,92 mm MG 34 (1425 naboí, później 2100)

Gdy w 1934 r. stało się jasne, że prace nad nowymi typami czołgów PzKpffw III i IV posuwają się zbyt wolno VI departament Urzędu Uzbrojenia Armii Lądowej przedstawił założenia konstrukcyjne czołgu o masie 10 ton uzbrojonego w działko 20 mm.

Nowy projekt otrzymał oznaczenie dezinformujące LaS 100 (LaS - Landwirtschaftlicher Schlepper - ciągnik rolniczy).

Przez cały okres produkcji czołg poddawano licznym modernizacjom i przeróbkom - powstało kilkanaście wersji i odmian (różniących się początkowo głównie podwoziem, później - w zależności od przeznaczenia - różnice w wyglądzie zewnętrznym pogłębiały się), do których należały m.in. czołg rozpoznawczy PzKpffw II Ausf. L „Luchs” (ryś), działko pancerne „Marder” (kuna) z armatą 75 mm, działko samobieżne „Wespe” (osa) z armatą 150 mm, wóz saperski, czołg mostowy, czołg pływający, a także wóz pogotowia technicznego.

Po raz pierwszy użyto PzKpffw II podczas wojny domowej w Hiszpanii (1939 r.) w 88 Batalionie Pancernym Legionu Condor.

Kolejne wydarzenia z ich udziałem to zajęcie przez Niemców Austrii i Czechosłowacji.

W chwili wybuchu II wojny światowej Niemcy posiadali ponad 1200 czołgów PzKpffw II różnych wersji - ustępowały one polskiemu 7TP pod względem pancerza i uzbrojenia. Również polskie 37 mm armaty p.panc. wz 36 stanowiły dla niemieckiego czołgu spory problem (łącznie stracili Niemcy w Polsce 78 wozów tego typu).

W kampanii francuskiej (1940 r.) z około 1000 PzKpffw II utracono ok. 100 - w bezpośrednich walkach z czołgami francuskimi tj. R35, S35 czy B1bis niemiecki czołg mógł niszczyć je tylko w sprzyjających warunkach (z zasadzki i z bliskiej odległości).

W Afryce, gdzie przeciwnikiem był lepiej opancerzony i uzbrojony czołg brytyjski „Matilda” PzKpffw II dobrze spisywały się tylko w działaniach osłonowych i pościgowych.

W chwili ataku na ZSRR Niemcy posiadali ok. 1100 wozów PzKpffw II - mogły one prowadzić równorzędną walkę z rosyjskimi T-27, T-37, T-38 i T-40, gorzej szło z BT i T-26, natomiast zwycięstwo w starciu z T-34 czy KW było praktycznie niemożliwe.

Oprócz Niemców użytkownikami PzKpffw II (w niewielkich ilościach) były Rumunia, Bułgaria i Słowacja.

Opis budowy - uwagi ogólne

Model ze względu na dużą ilość drobnych elementów jest stosunkowo trudny w budowie. Jego wykonanie w wersji jaką przewidują plany i opis wymaga dużego nakładu pracy i cierpliwości. Przed przystąpieniem do budowy modelu należy dokładnie przeczytać opis i zapoznać się z rysunkami montażowymi.

Podstawą dobrego wykonania modelu jest ściśle przestrzeganie wskazówek i dodatkowych oznaczeń zawartych w opisie:

- - części podkleić kartonem o grubości 0,5 mm,
- - części podkleić kartonem o grubości 0,8-1 mm,
- w - wyciąć otwory,
- ⌘ - rozciąć,
- ⊕ - złożyć i skleić,
- ⊙ - ciasne zwinięcie elementu - strzałka wskazuje kierunek zwijania
- ⊚ - zwinięcie elementu w rurkę,
- l - lewa strona, p - prawa strona

Pamiętać należy również o tym, że:

- części wycinamy po zewnętrznej stronie linii obrysu,
- odpowiednio ukształtowane elementy przymierzamy, usuwamy niedokładności i dopiero sklejemy,
- szkielek kadłuba dopasowujemy do poszycia, a nie odwrotnie,
- wielkość elementów zwijanych dopasowujemy do wielkości otworów (naddatki obcinamy),
- powierzchnie niezadrukowane, a widoczne po sklejeniu modelu malujemy farbami o odpowiednim kolorze,
- elementy niekartonowe wykonujemy wg szablonów z drutu o średnicy 0,3 mm, 0,5 mm i 1 mm.

Budowa modelu

Fazy budowy kadłuba pokazują rysunki montażowe.

Na szczególną uwagę zasługuje jednak montaż wieży czołgu.

Ze względu na to, że posiada ona częściowe wyposażenie wnętrza, zrezygnowano ze szkieletowej konstrukcji usztywniającej. Funkcję tę przejęły elementy wzmacniające ściany od wewnątrz. Aby prawidłowo złożyć wieżę, należy przestrzegać podanej kolejności montażu:

- wyciąć część 69 oraz powierzchnię zaznaczoną literą „w”,
- przykleić wg rysunku montażowego elementy 69a i 69b,
- złożyć wieżę, sklejąc z płytą podłogową tylne ściany boczne,
- po przymierzeniu wkleić części 69c, a następnie 69dl i 69dp,
- przykleić do płyty podłogowej przednie ściany boczne,
- wkleić części 69el i 69ep,
- zwrócić uwagę na to, aby płyta podłogowa nie wygięła się.
- podkleić brystolem cz. 70b, 71, 71a, 72, 72a, 73, 77 i 77a(l,p), 95d i 97f.
- skleić jarzmo armaty i jej tylne elementy (nr 70, 71, 72, 73, 75), zespół przymierzyć, dopasować do wnętrza wieży i przykleić,
- przykleić odpowiednio wyprofilowaną czołową ścianę wieży,
- złożyć w całość pozostałe elementy armaty i karabinu maszynowego,
- przykleić część 78,
- całość połączyć z kadłubem.

Część 8 (l,p) należy nakleić na niezadrukowaną stronę cz. 8a i wyciąć - dzięki temu uzyskamy zabarwienie błotników także od spodu.

Wykonanie kół, wahaczy, oraz ogniów gaśnic jest czasochłonne.

Podklejona tekturą cz. 94 wycinamy najpierw jako koło, sklejemy z cz. 94a i dopiero teraz wycinamy ząbki. Pozostałe koła wykonujemy wg rysunków. Cz. 94c, 95b, 95c, 96c sklejemy w lekko stożkowate pierścienie za pomocą sklejek wykonanych z odpadków kartonu.

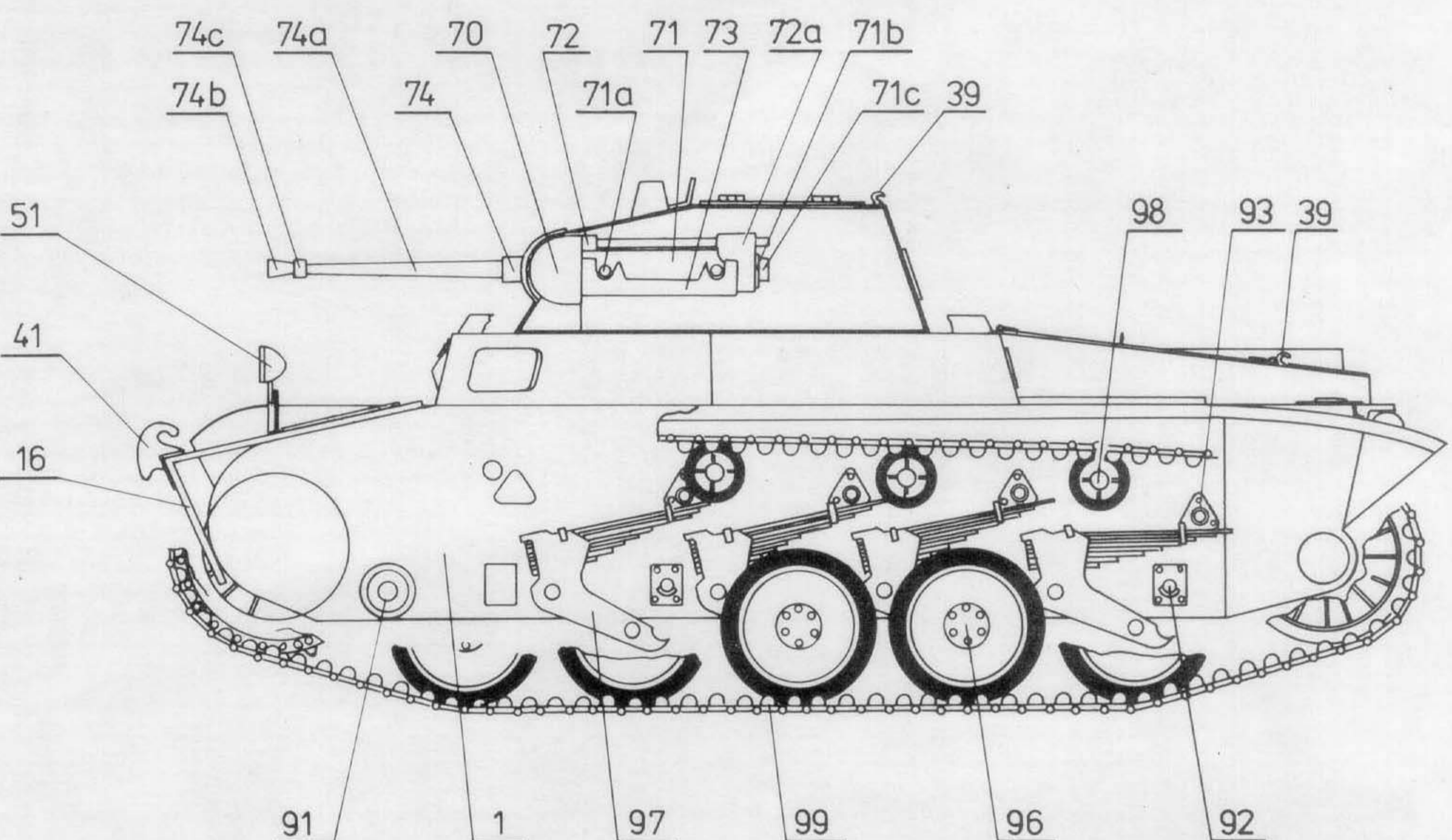
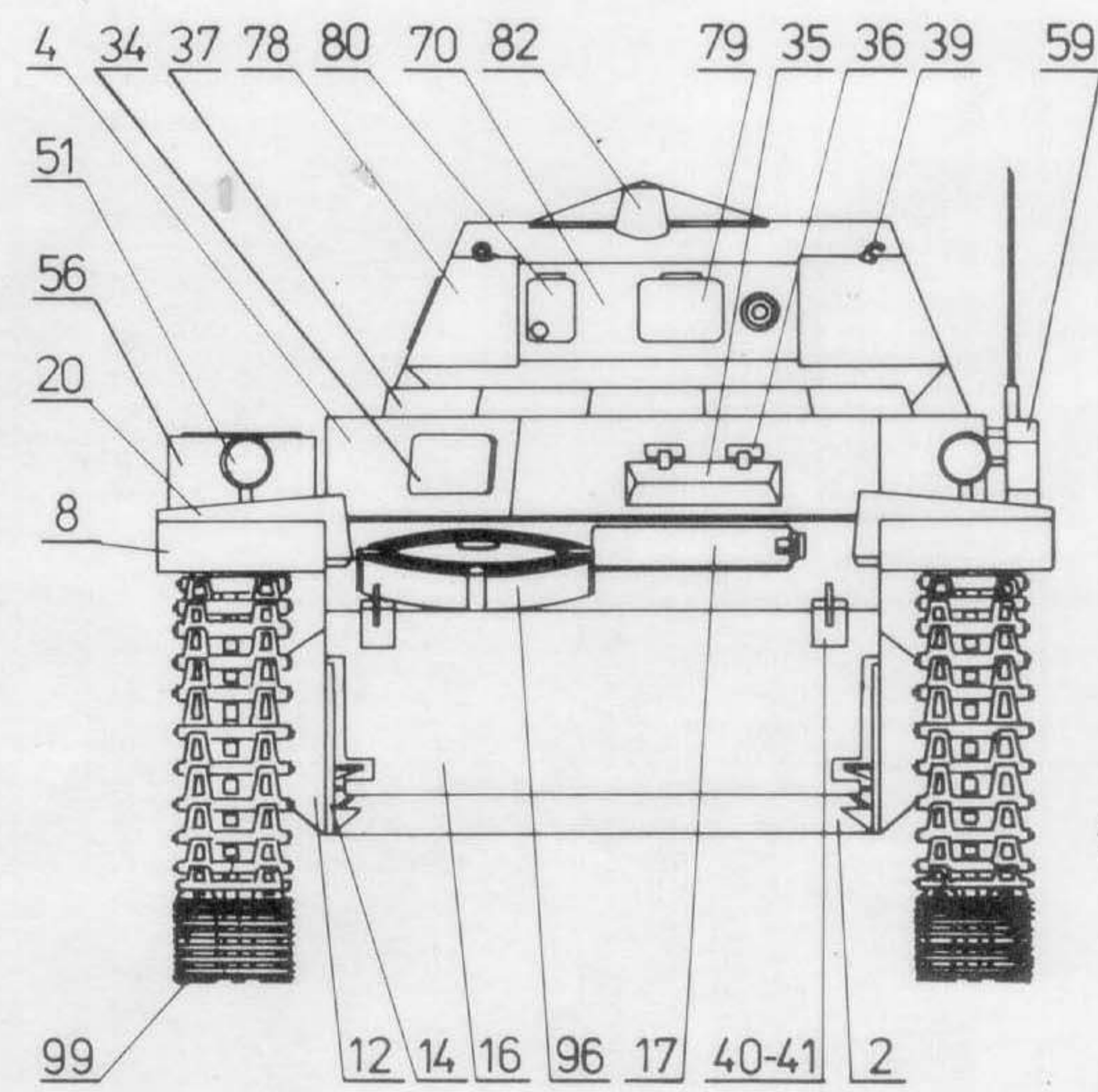
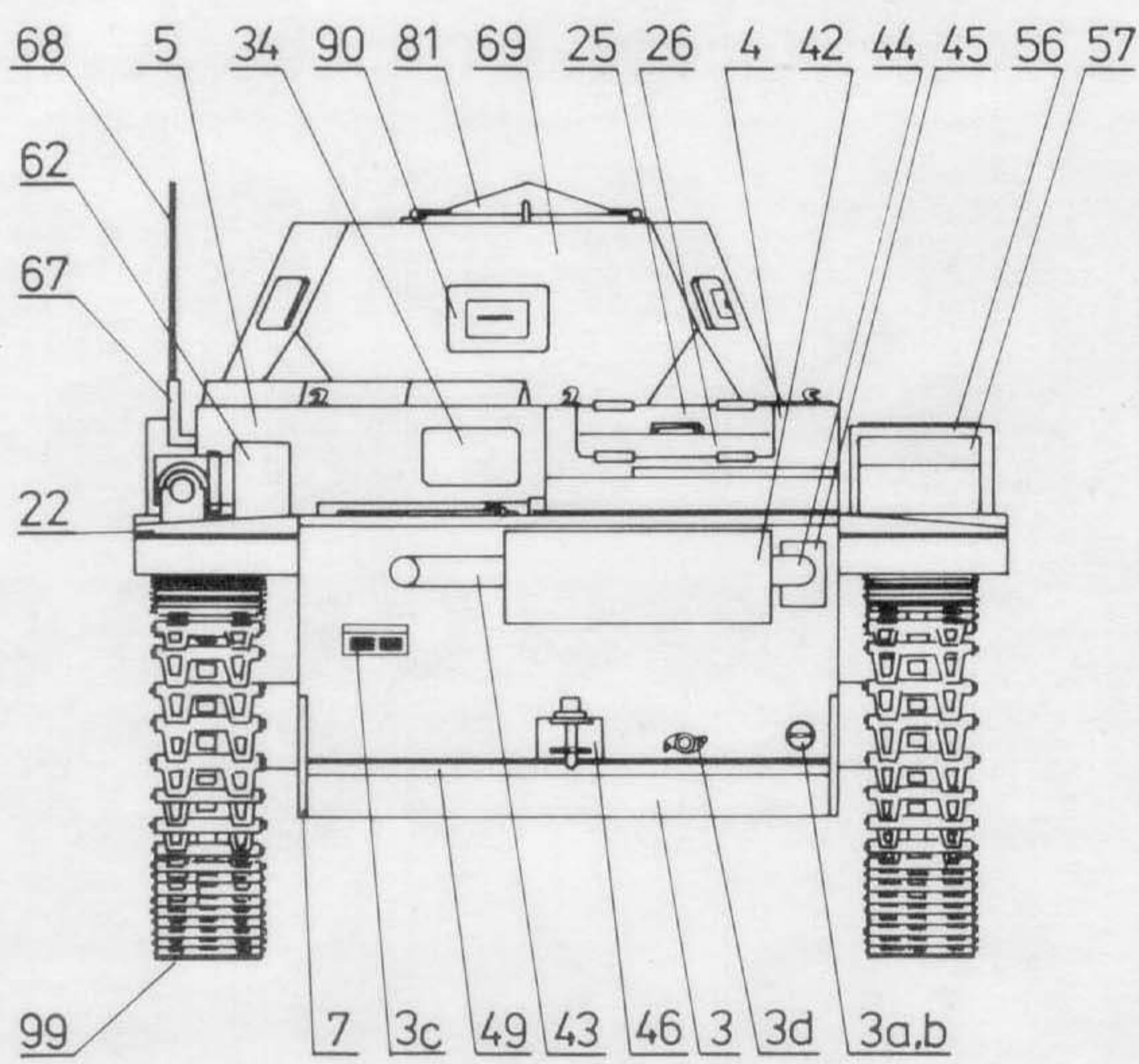
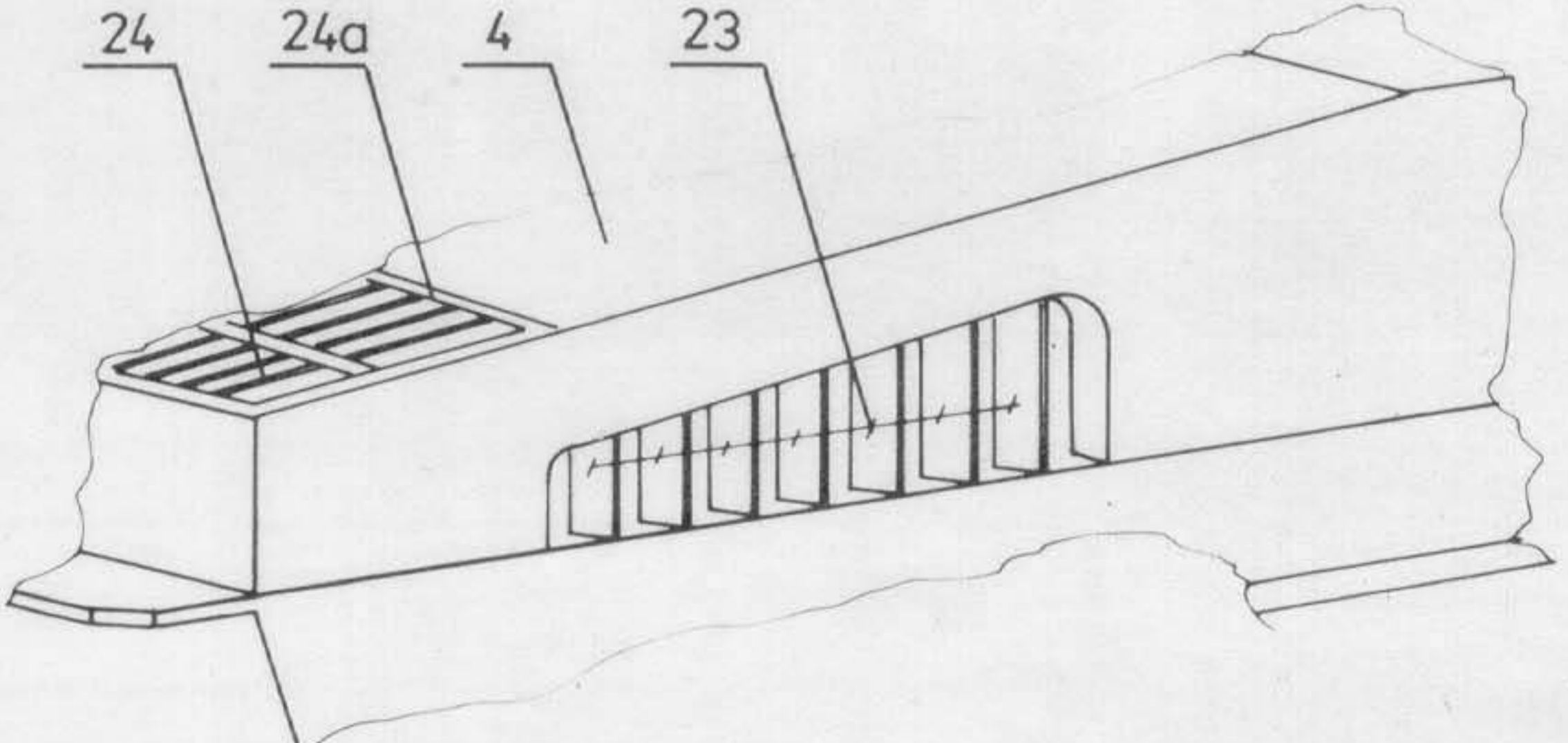
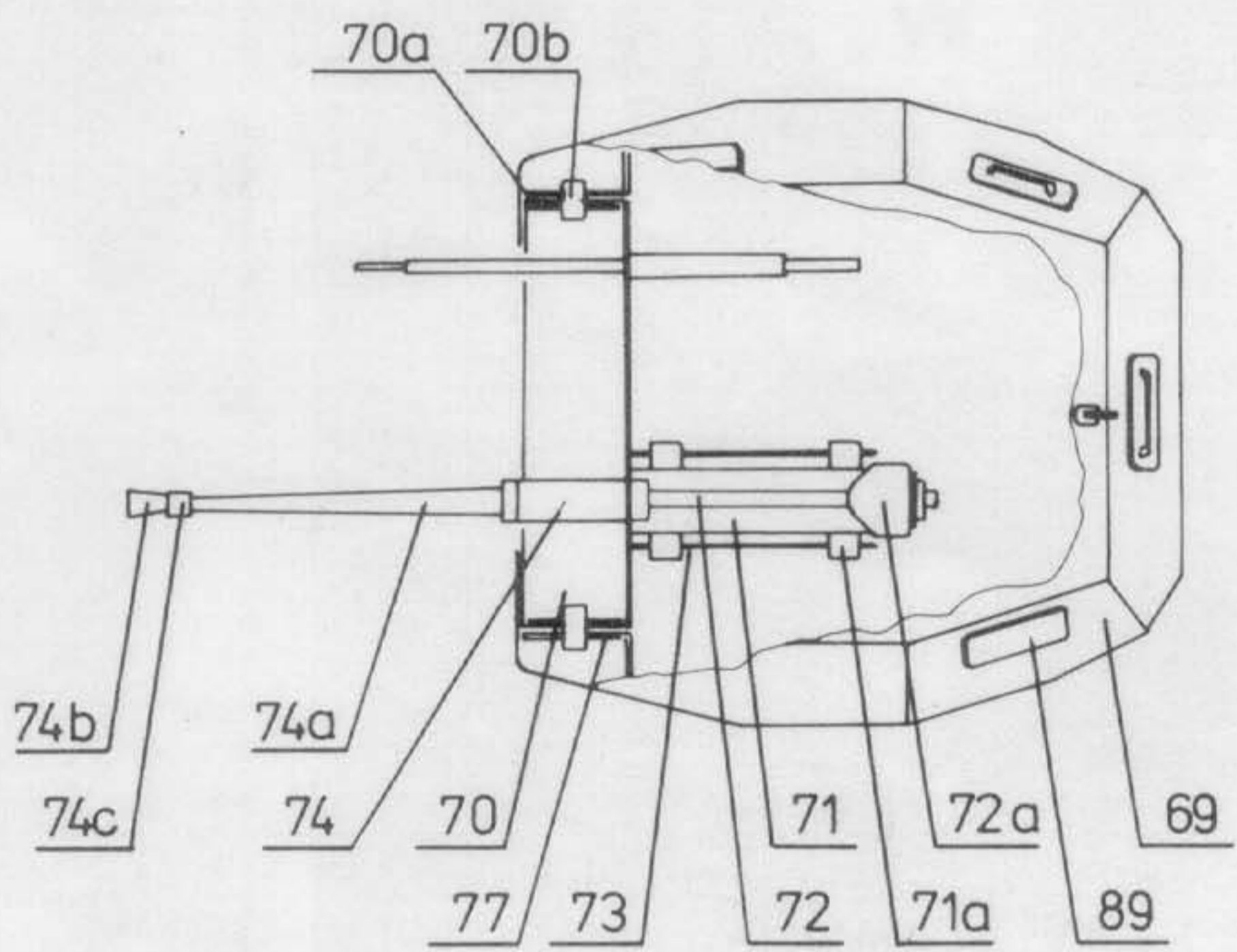
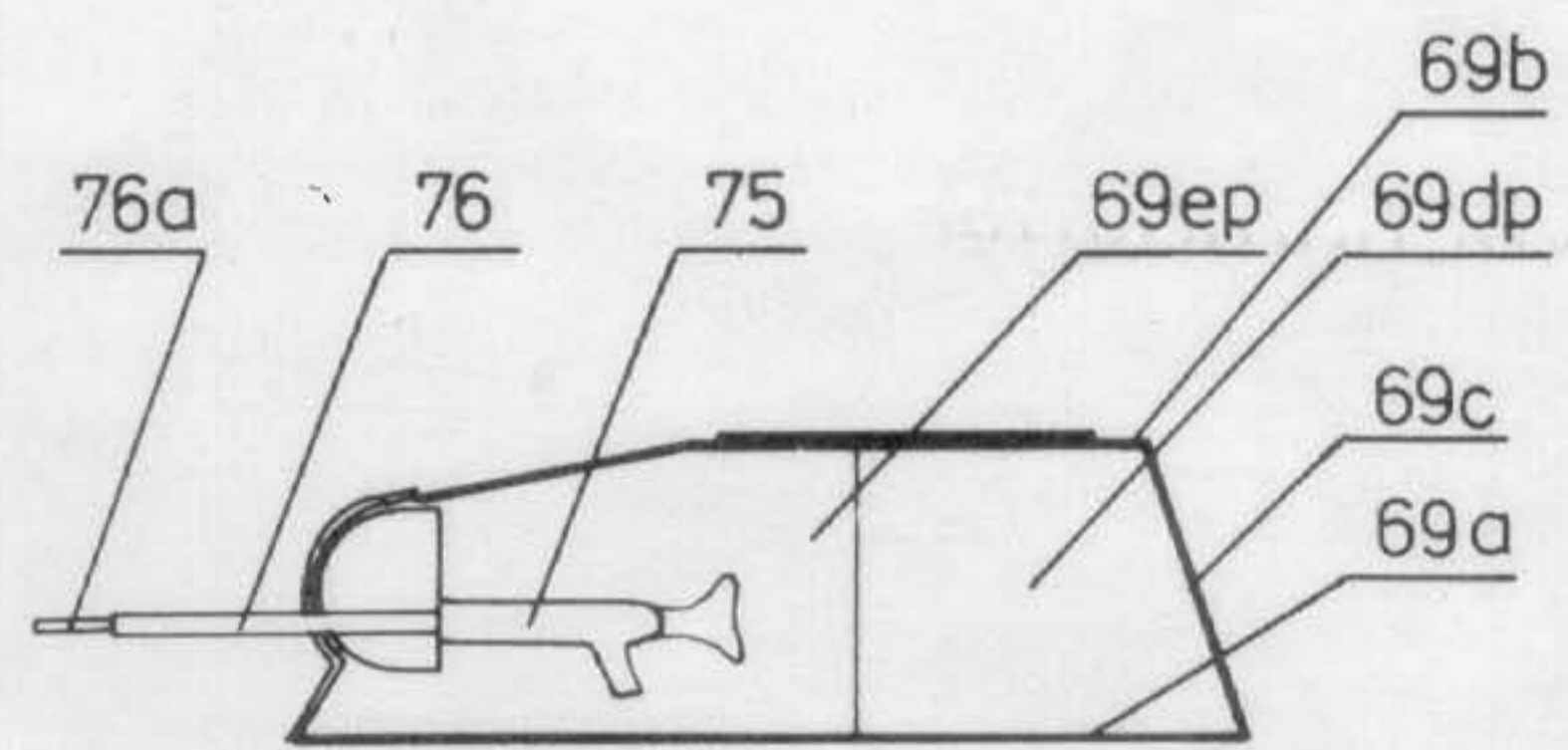
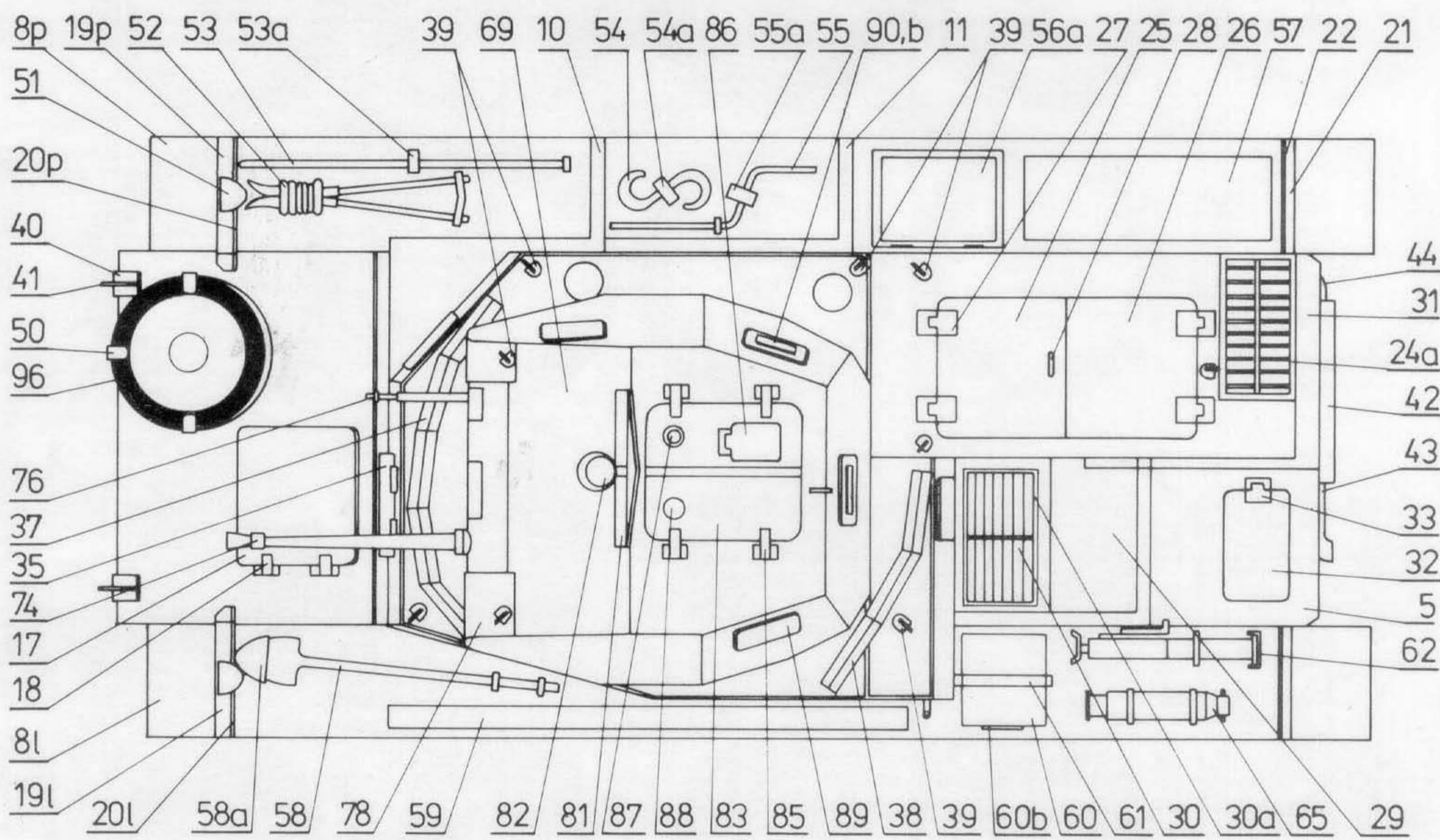
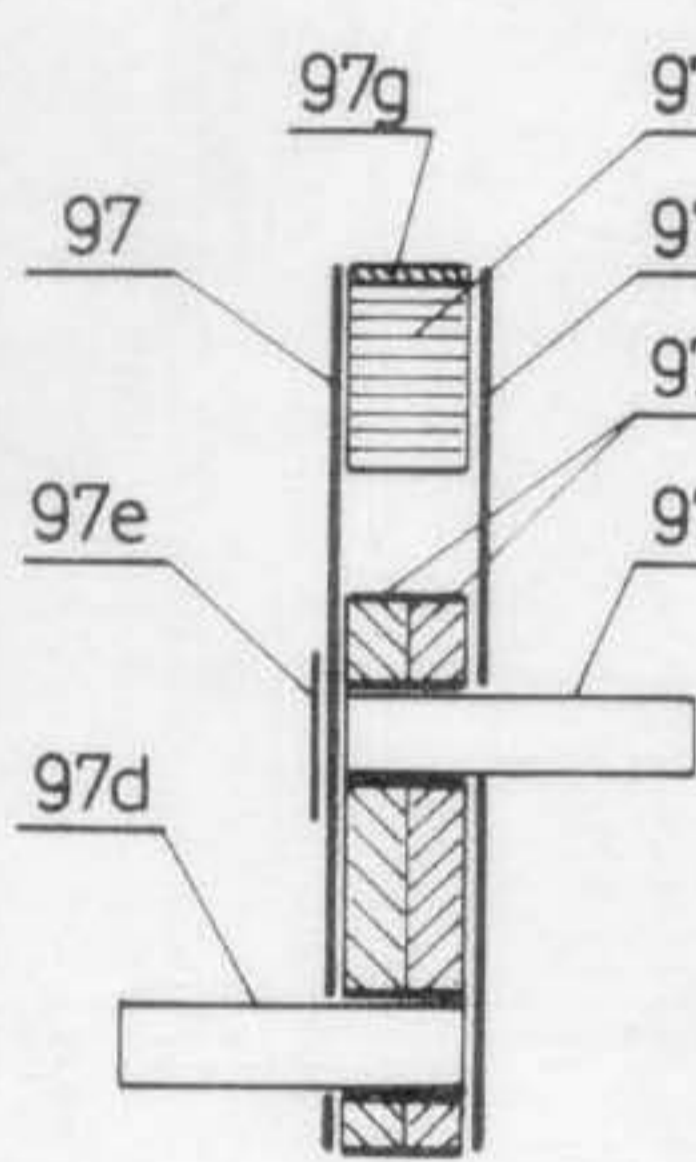
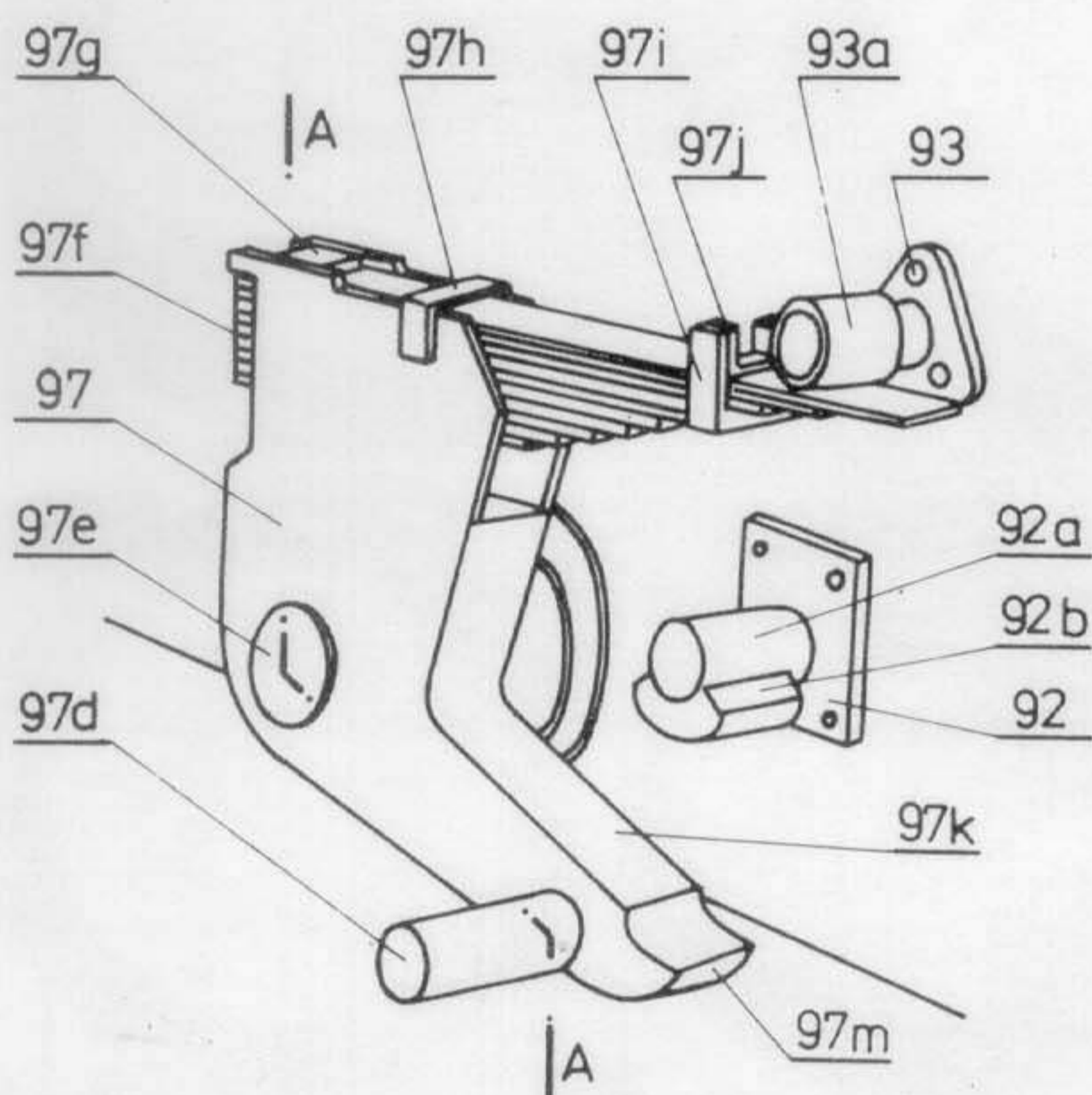
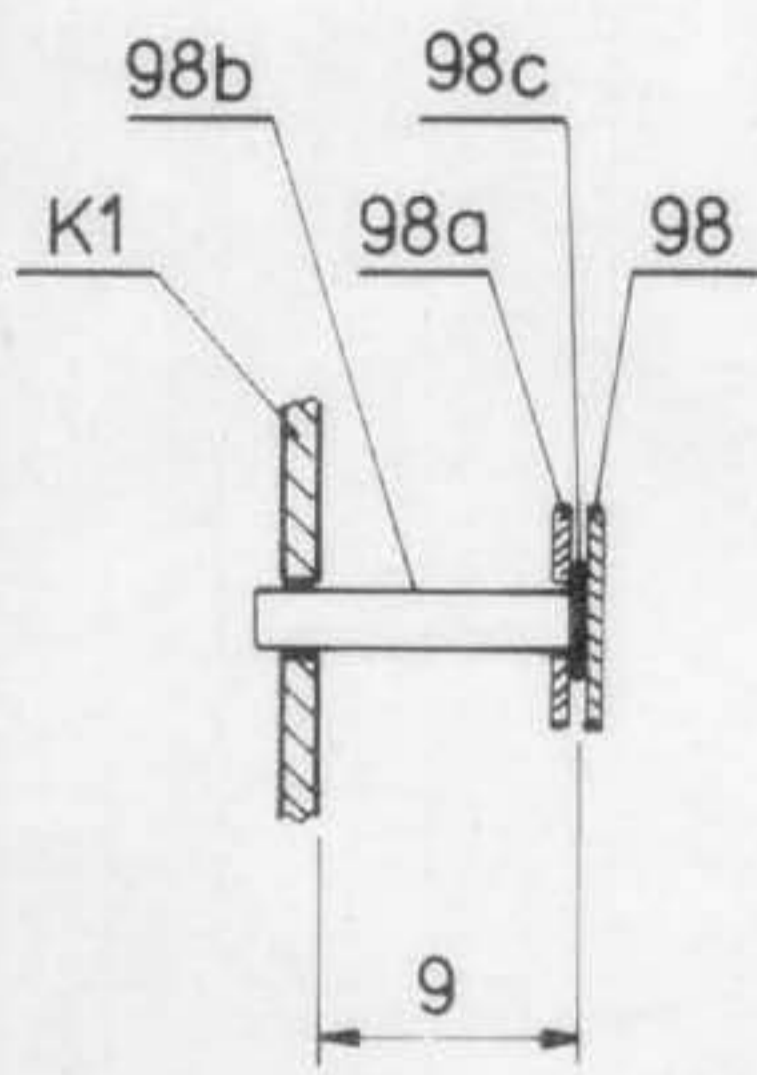
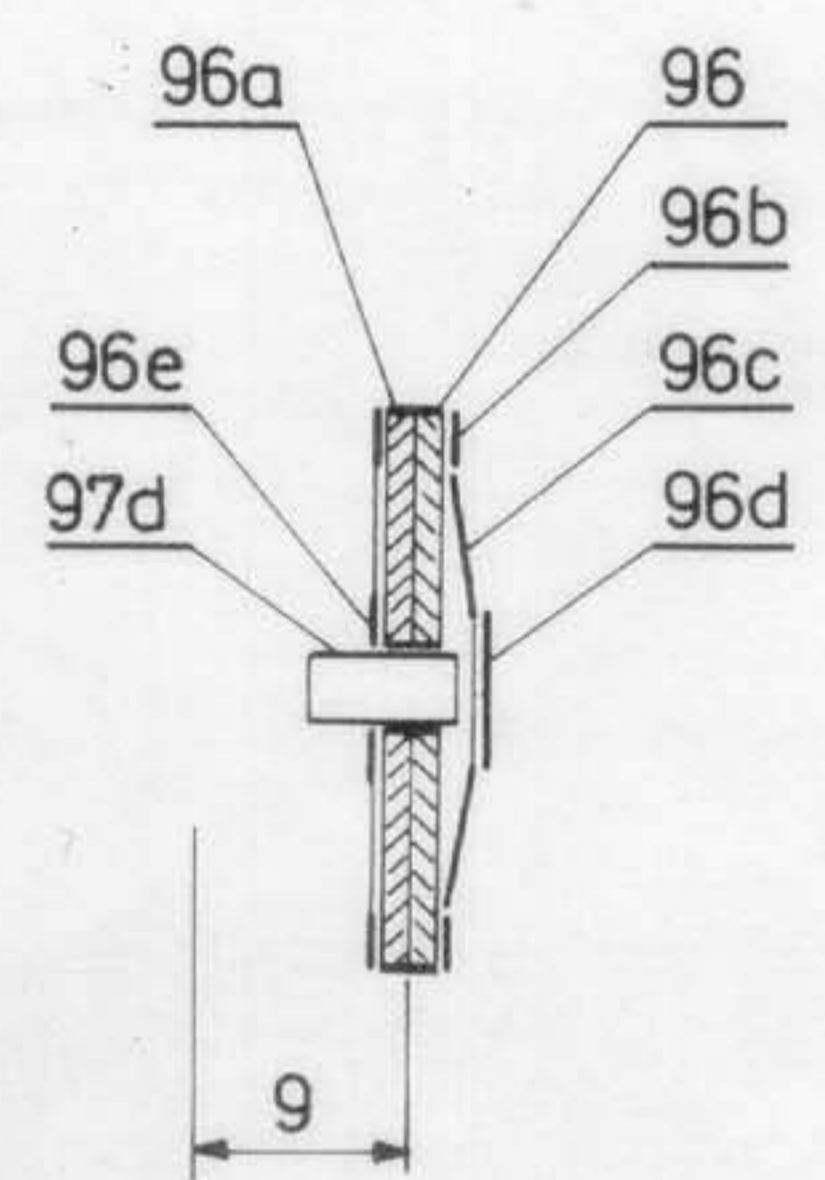
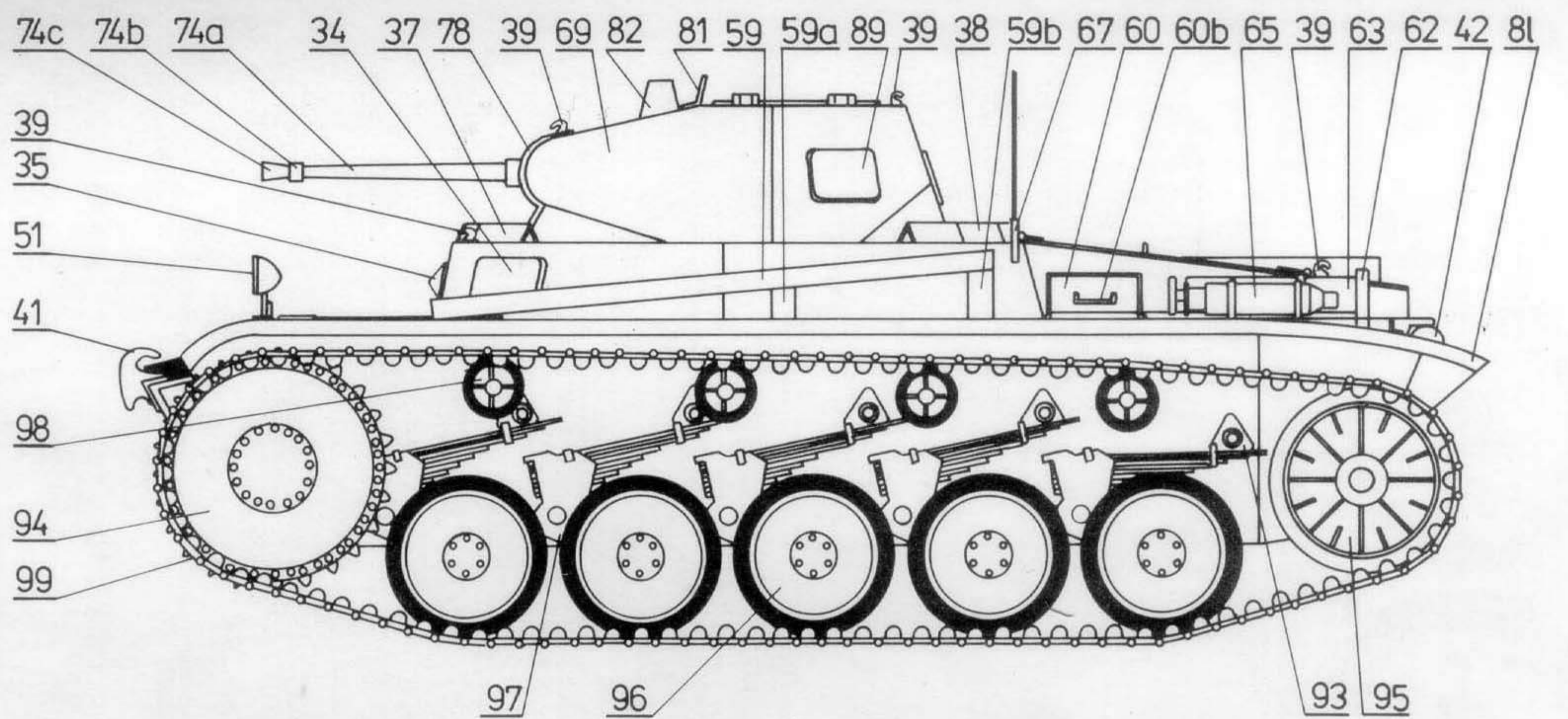
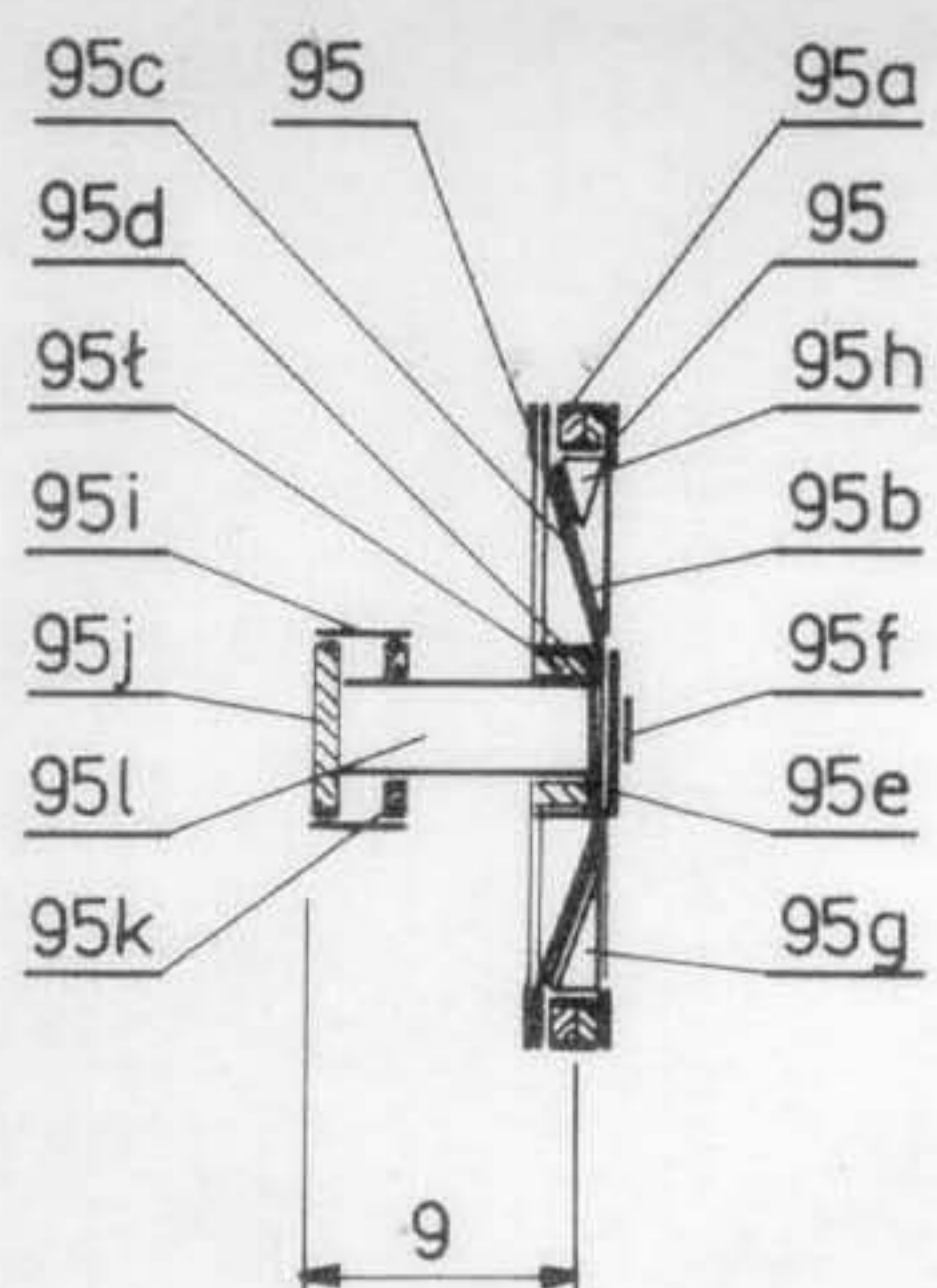
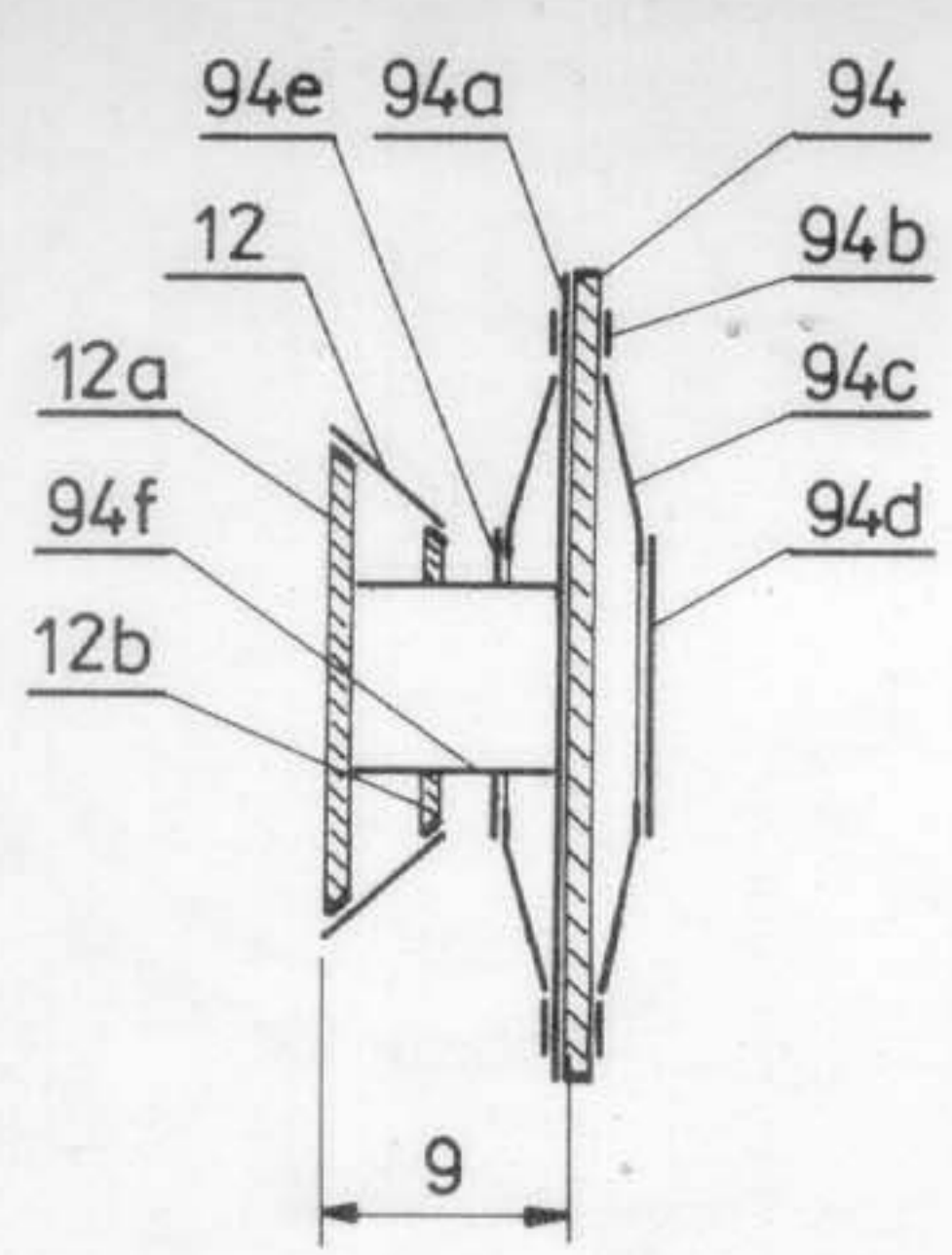
Gotowe zestawy kół i wahaczy łączymy z kadłubem zachowując podaną na rysunkach odległość od ścian bocznych. Ogniwa gaśnic należy wycinać bardzo starannie, gdyż od tego zależeć będzie możliwość ich łączenia w zestawy oraz ich wygląd. Należy również wyciąć środkowe otwory w cz. 99 i 99a tak, aby ogniwa wchodziły na zęby kół napędowych (można pominąć te skomplikowane czynności i zamalować otwory w cz. 99 na kolor brązowy z czarnym cieniem - ale w ogniwach stykających się z kołem cz. 94 otwory należy wyciąć). Rozstaw osi gaśnicy wynosi 4 mm.

Model nasz przedstawia PzKpffw II Ausf.C z 7DPanc. gen. E. Rommla (Francja 1940 r.).

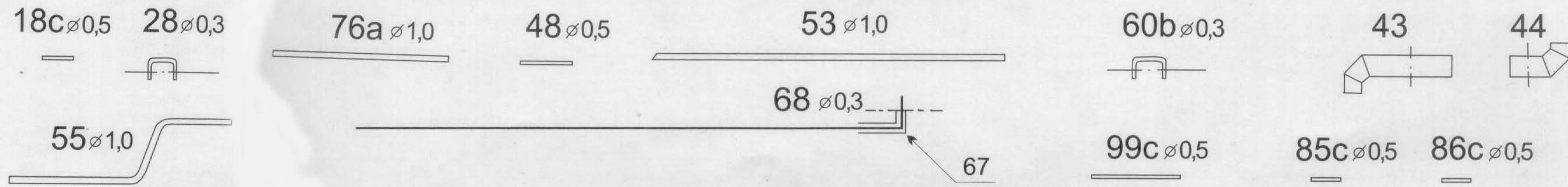
Opracował **Marian Sobel**

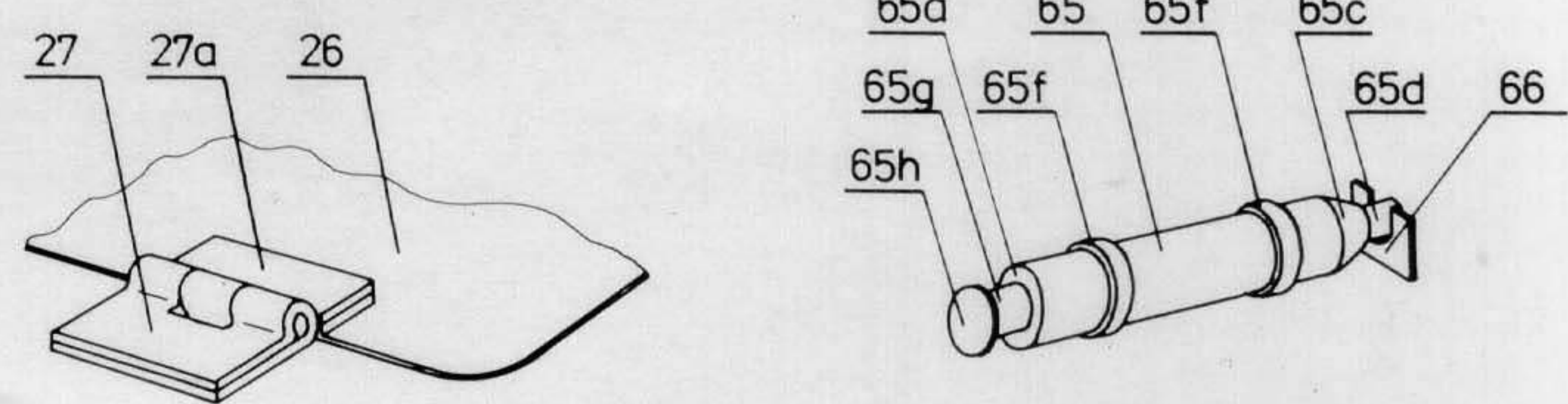
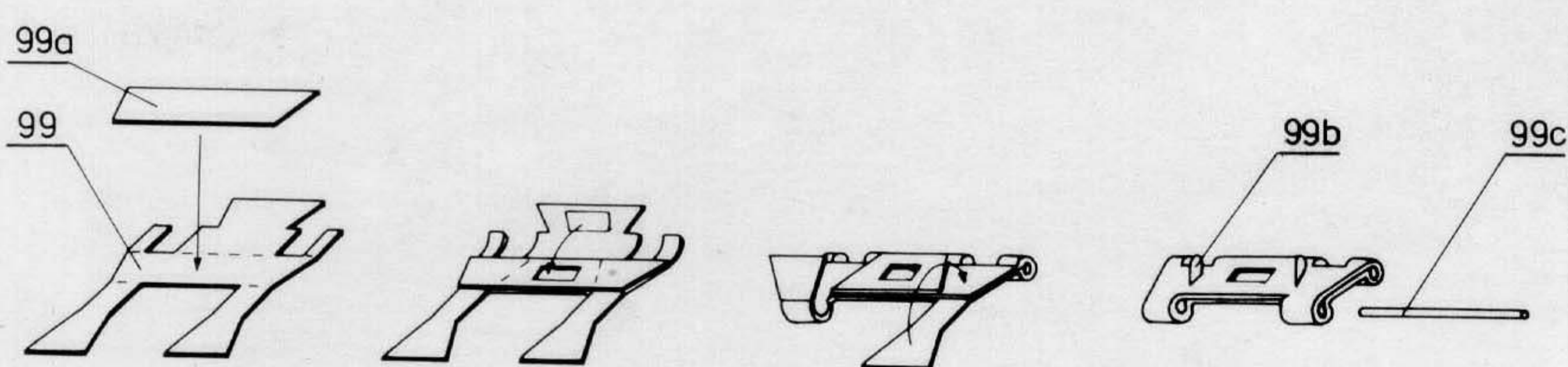
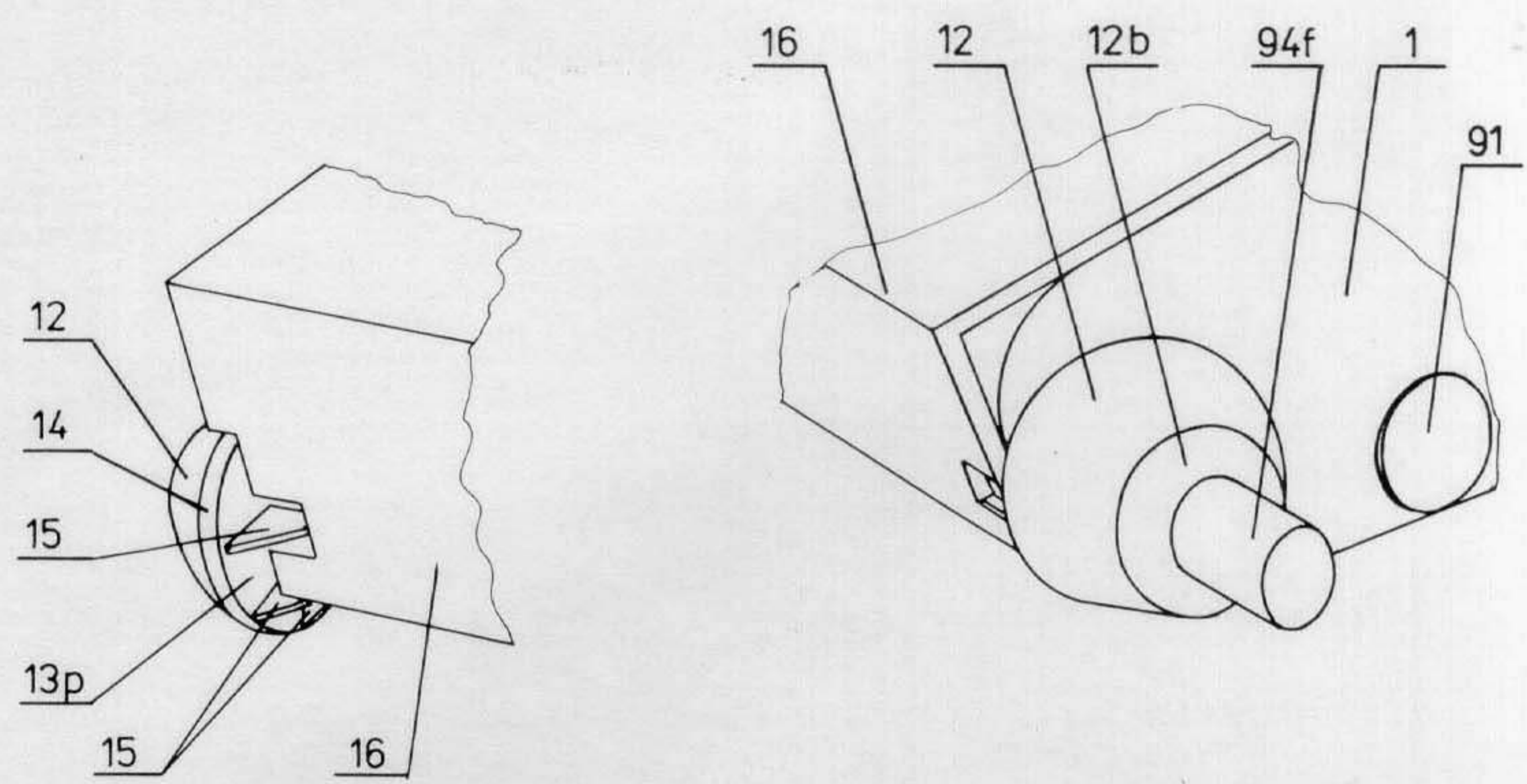
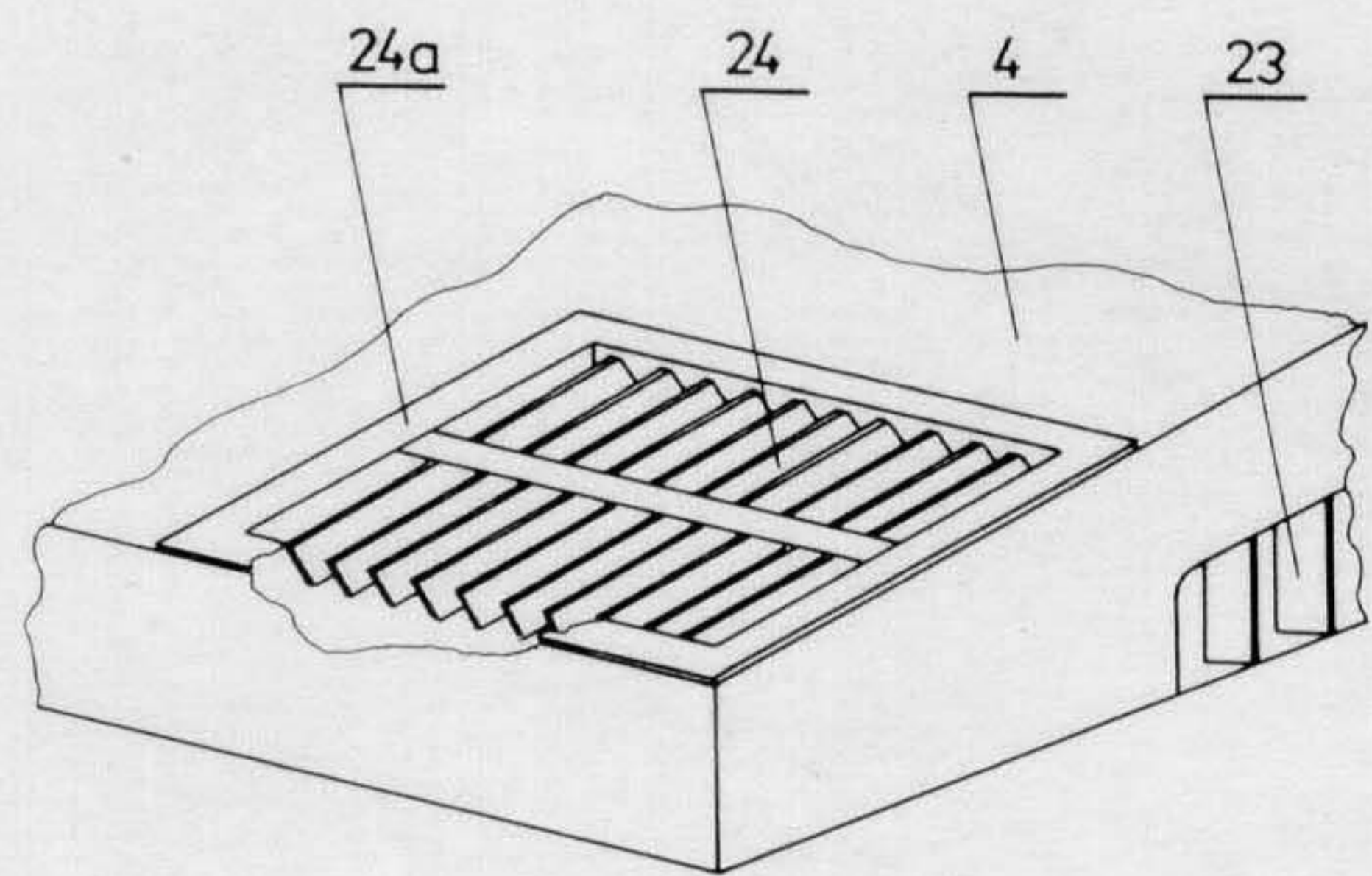
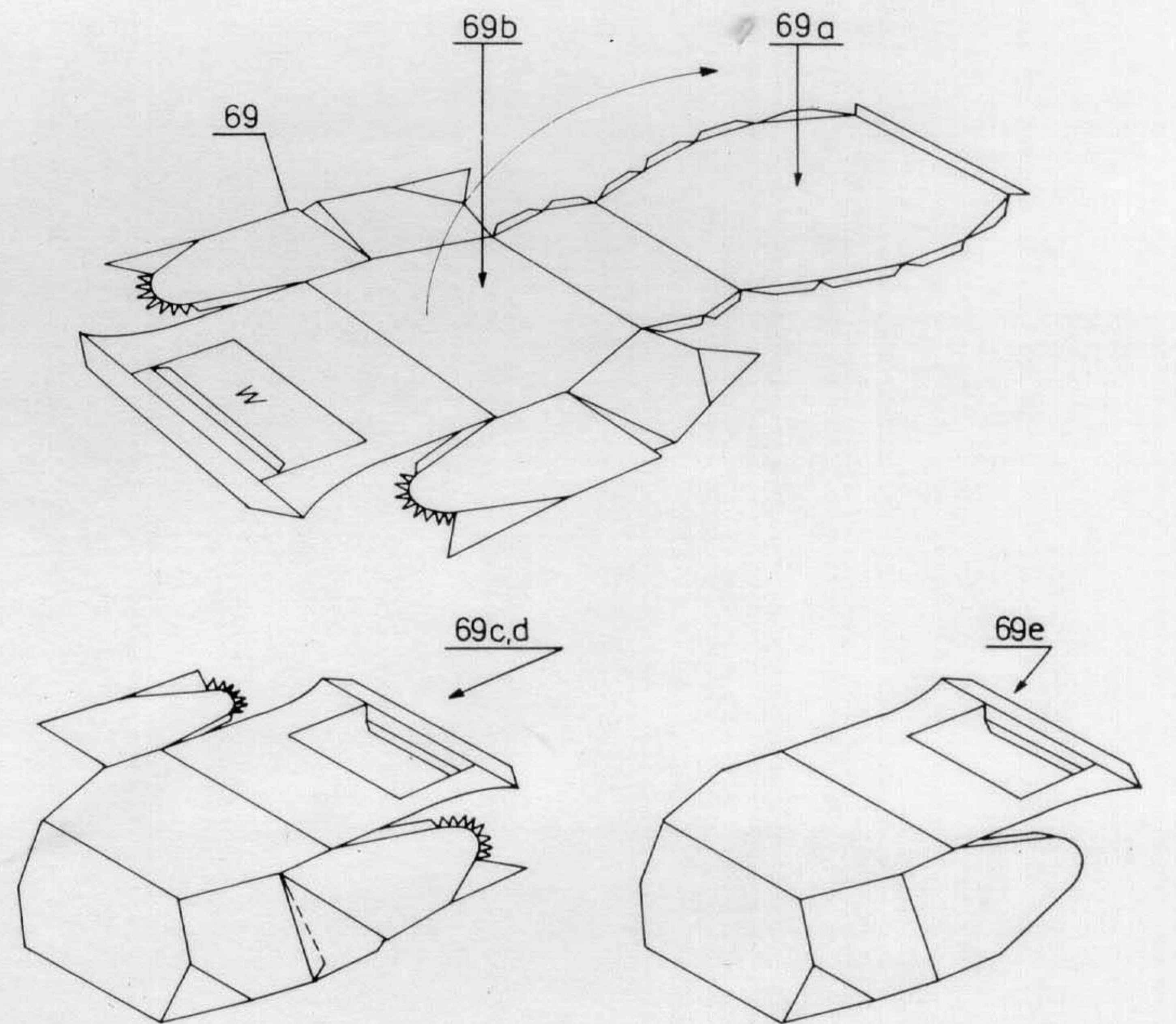
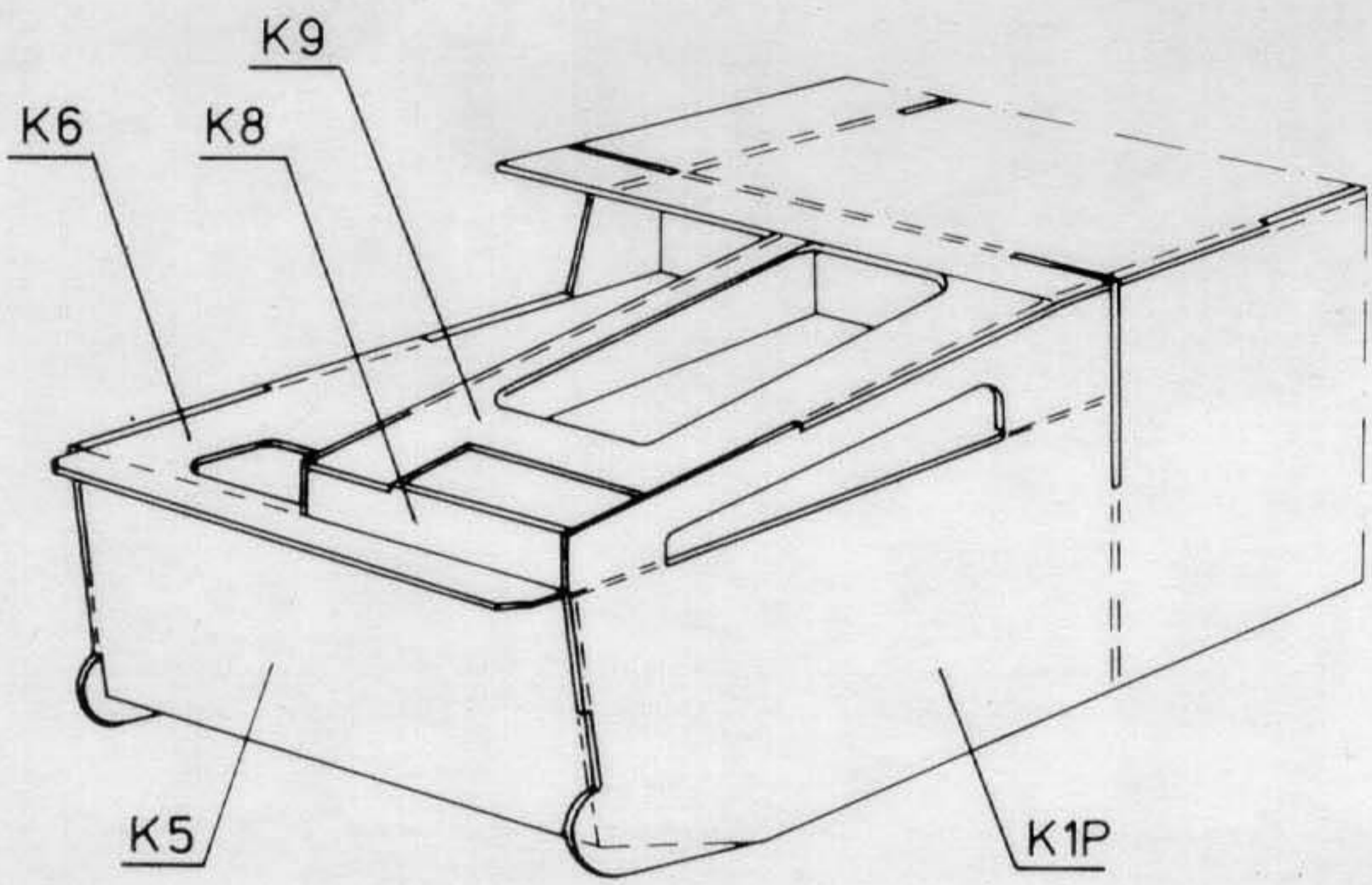
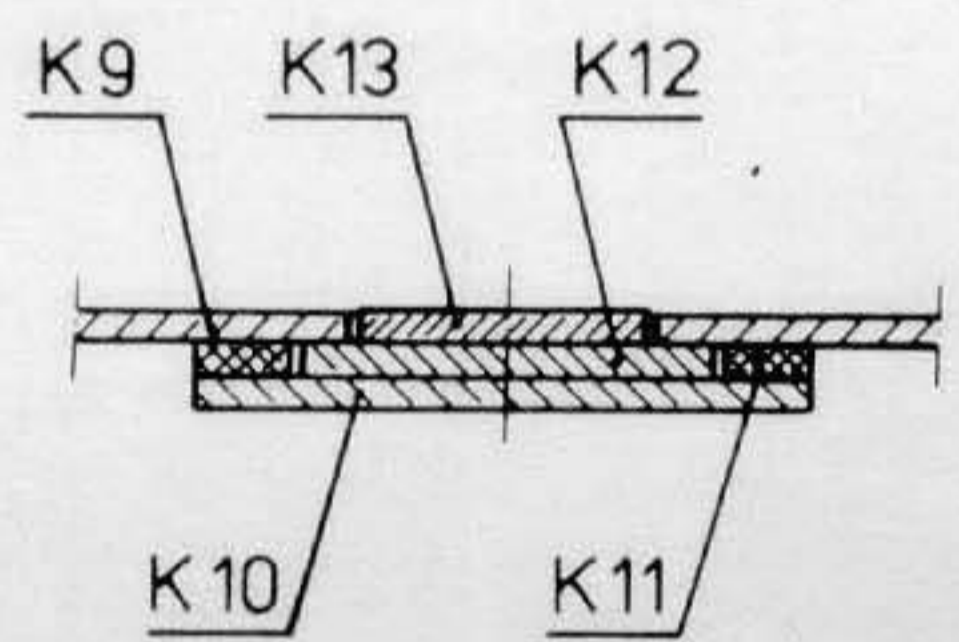
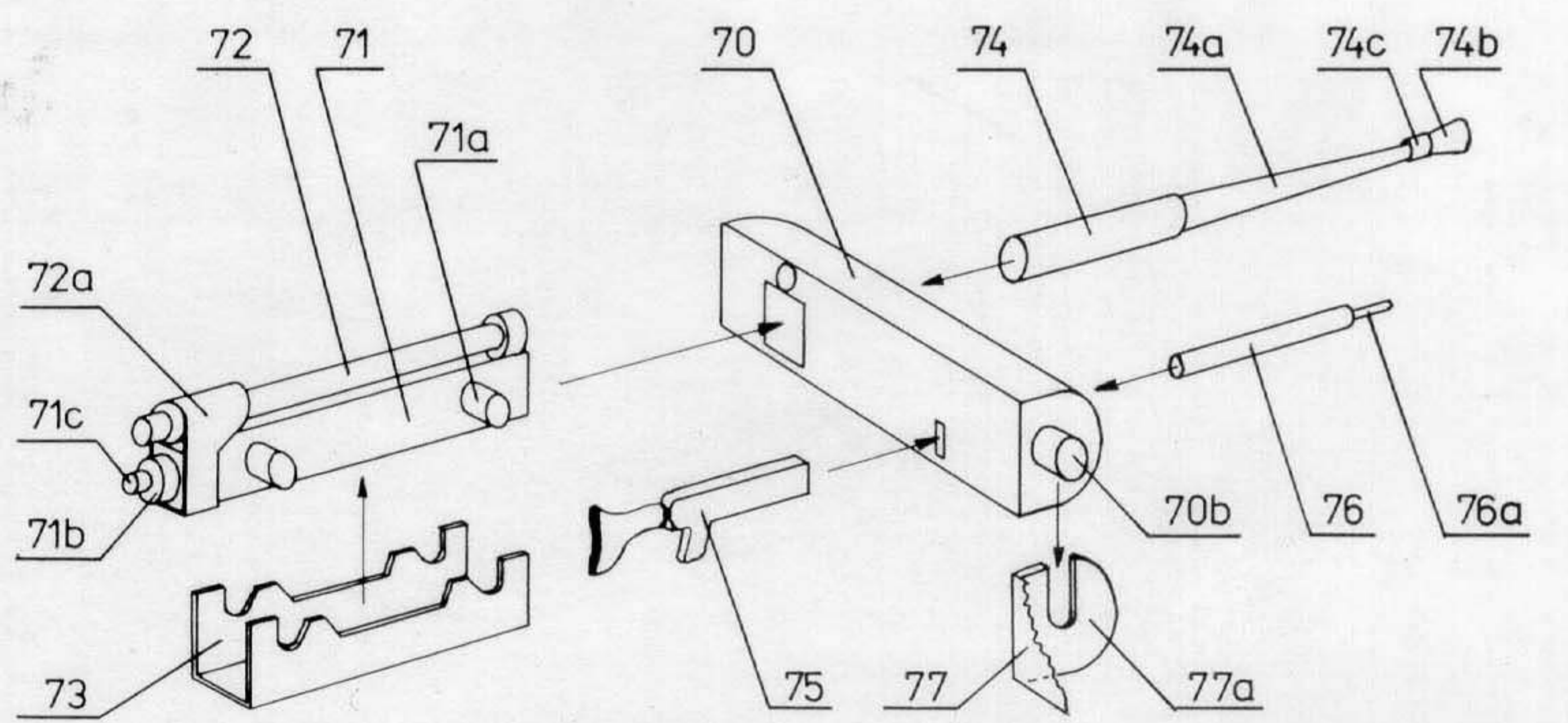
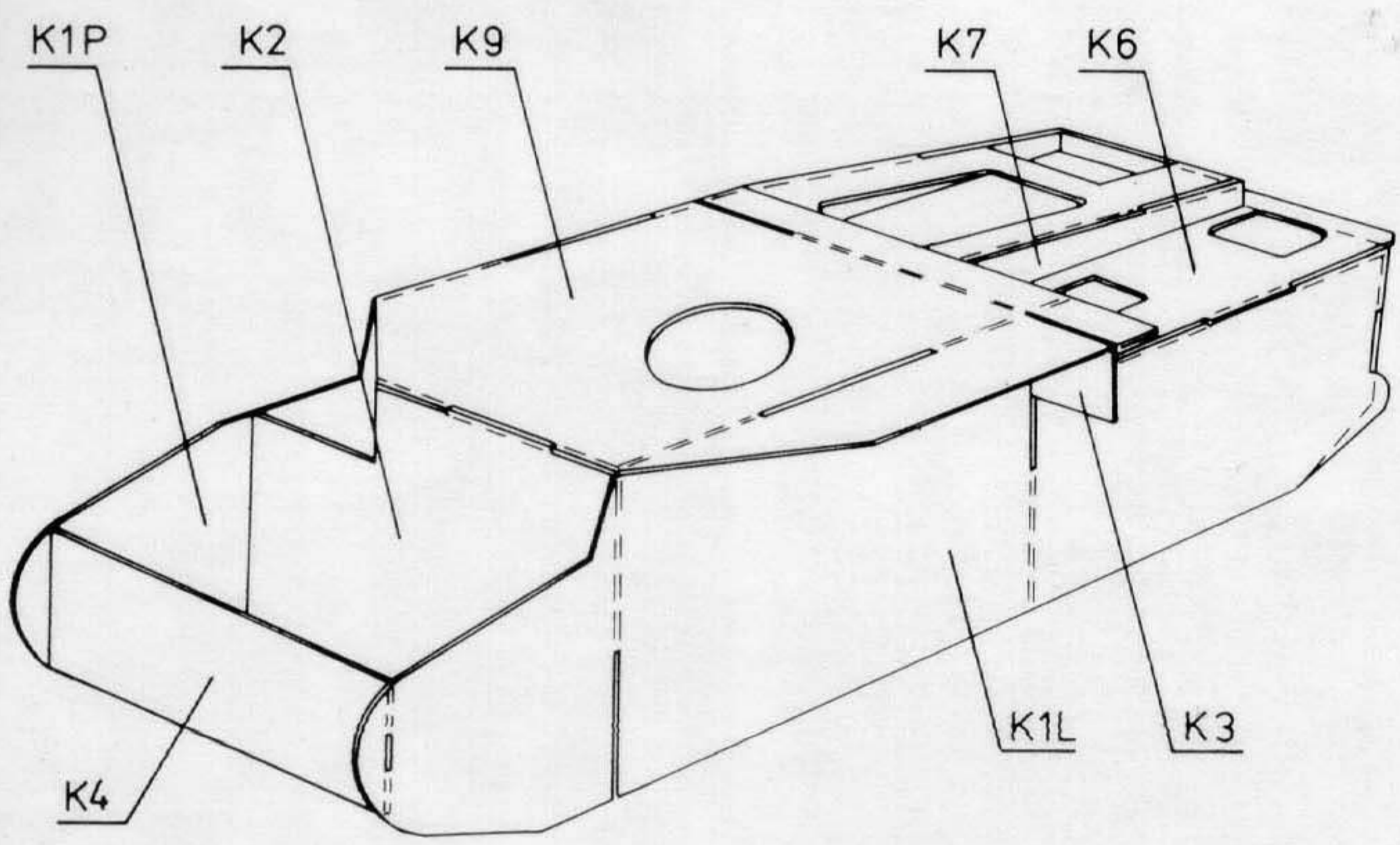
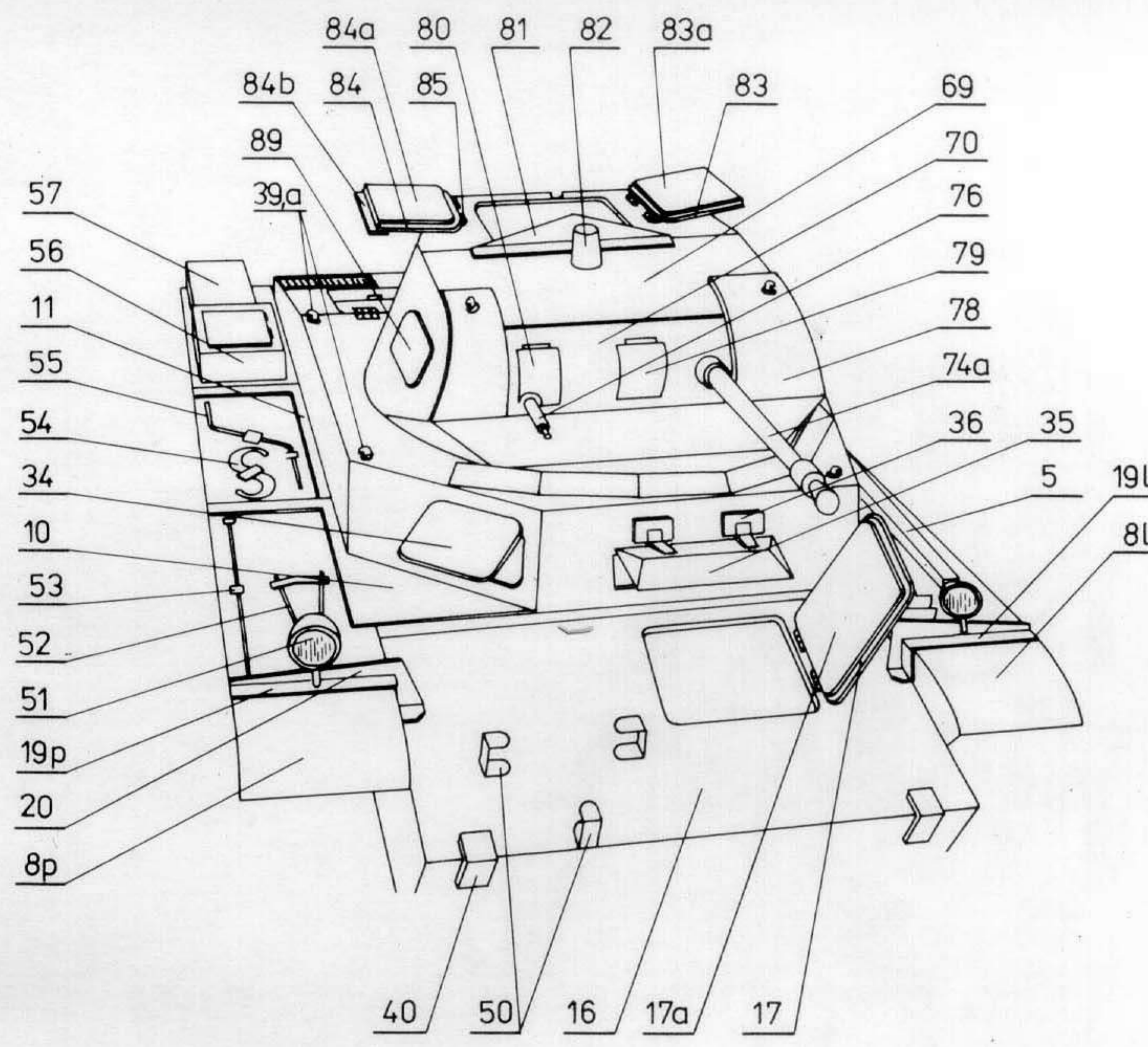
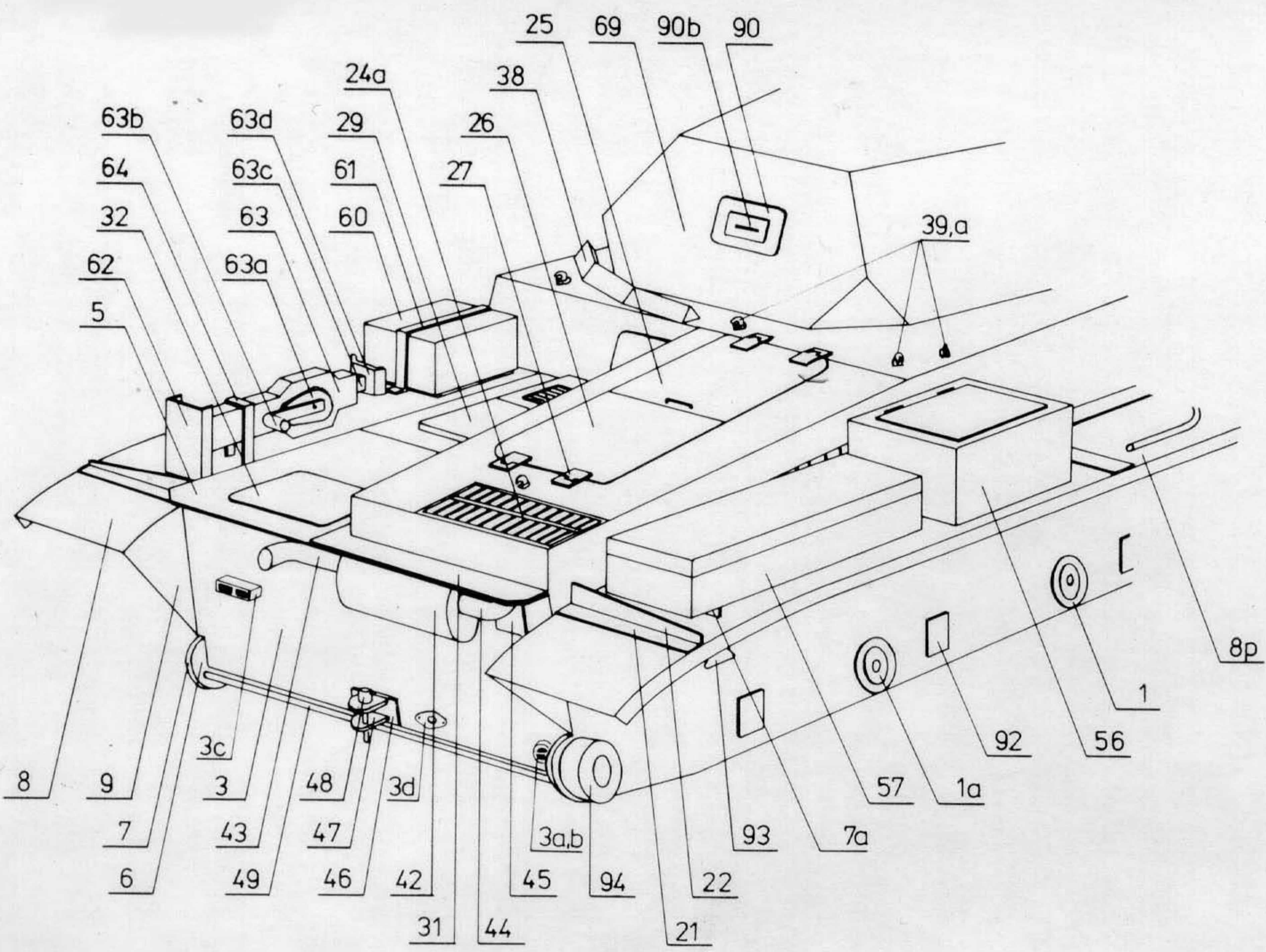
WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE.

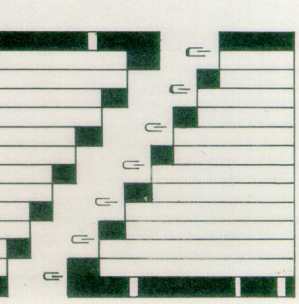
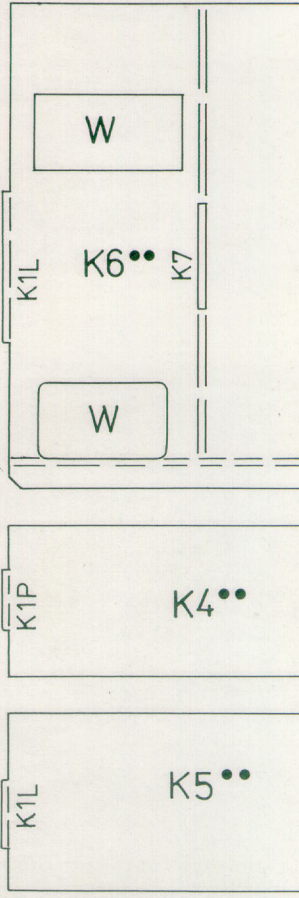
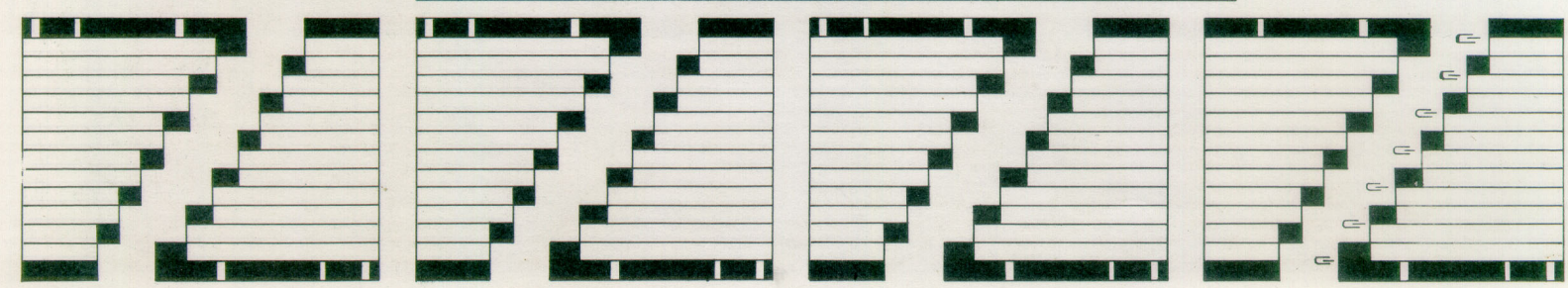
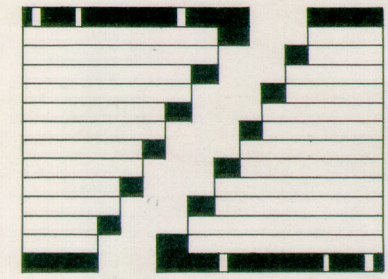
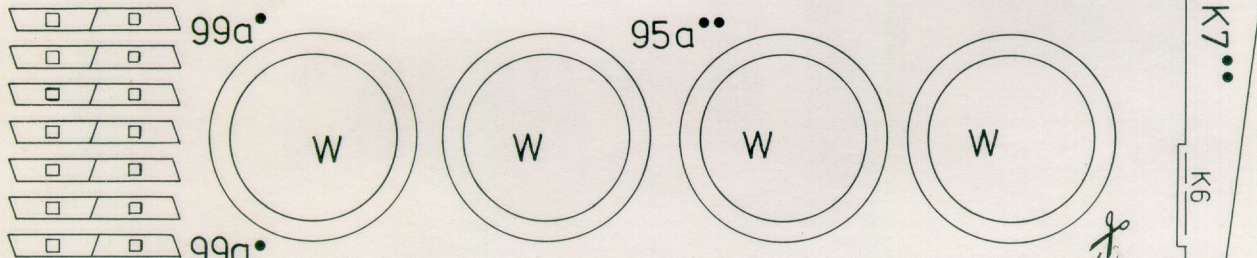
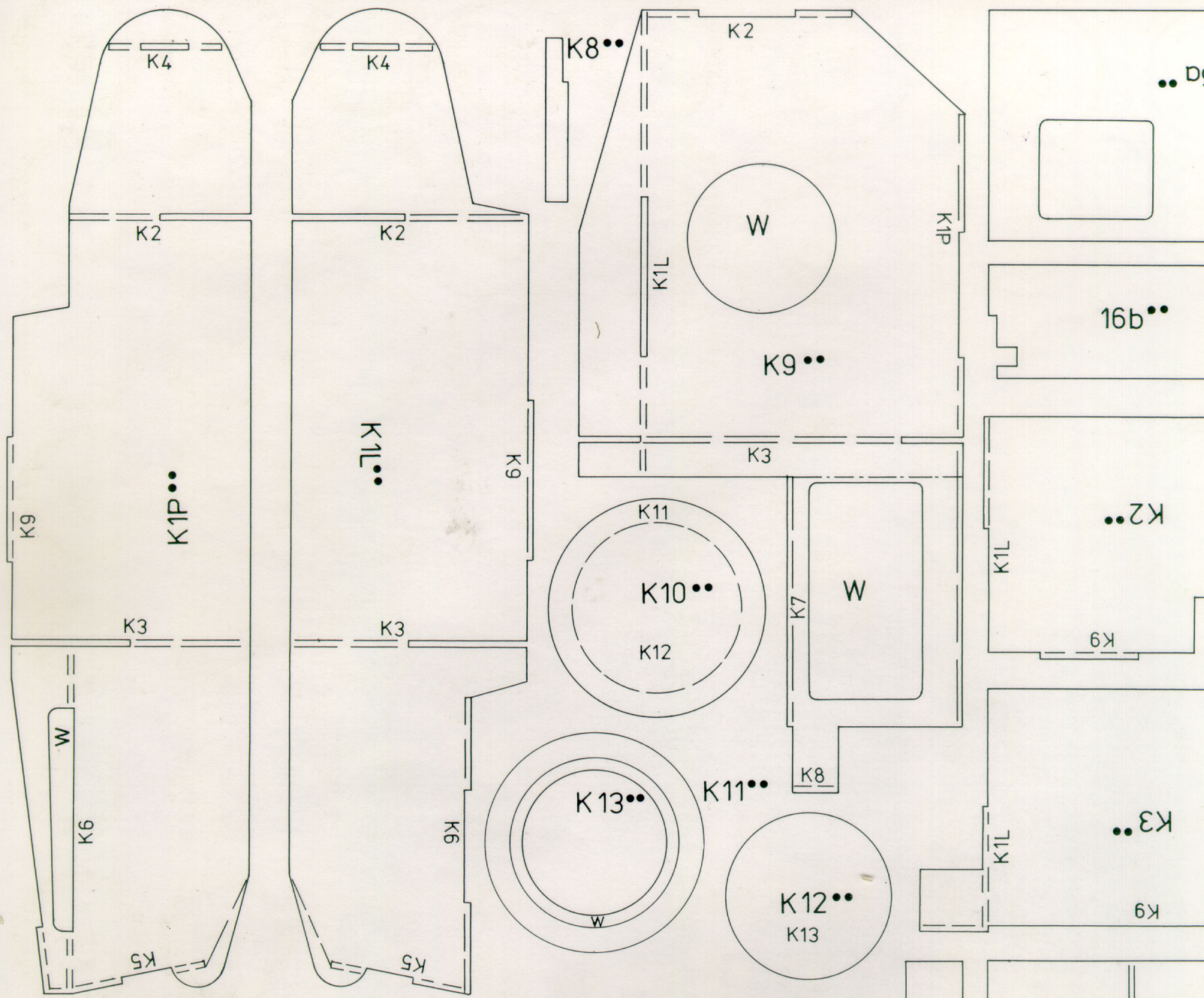
KOPIOWANIE FRAGMENTÓW LUB CAŁOŚCI BEZ ZGODY WYDAWCY
ZABRONIONE.

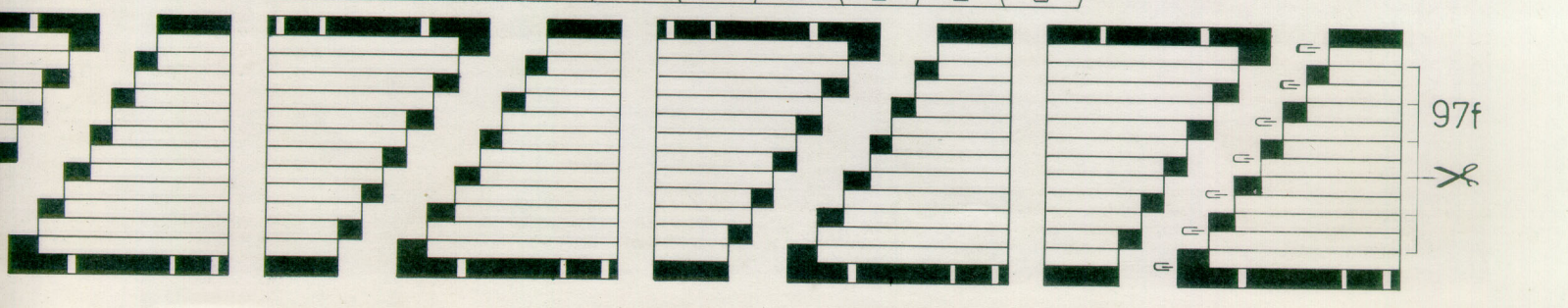
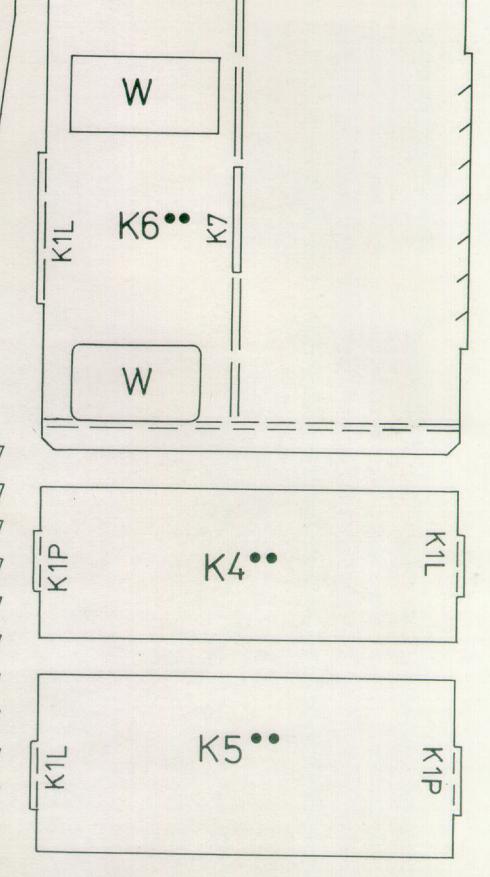
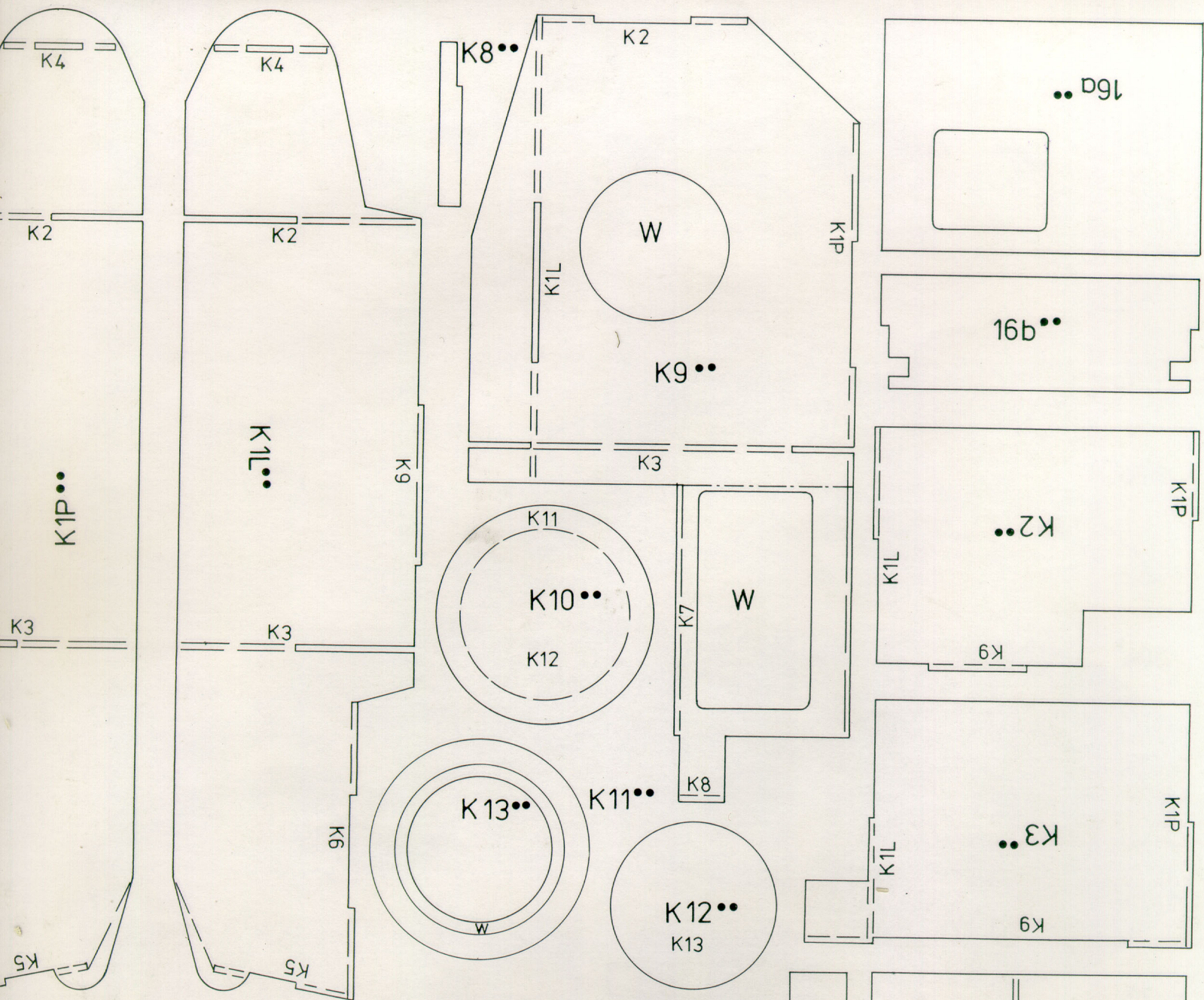

Szablony

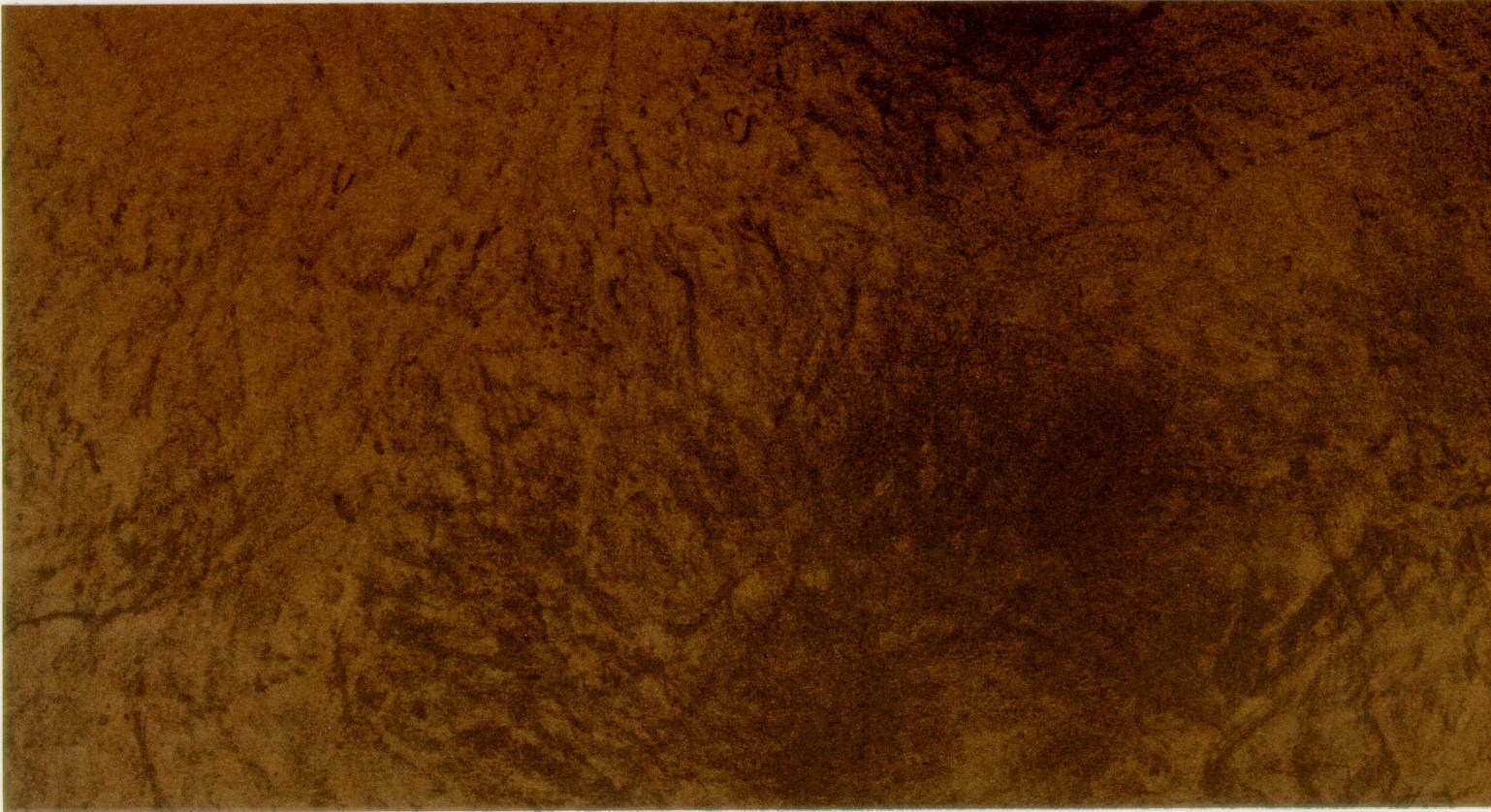
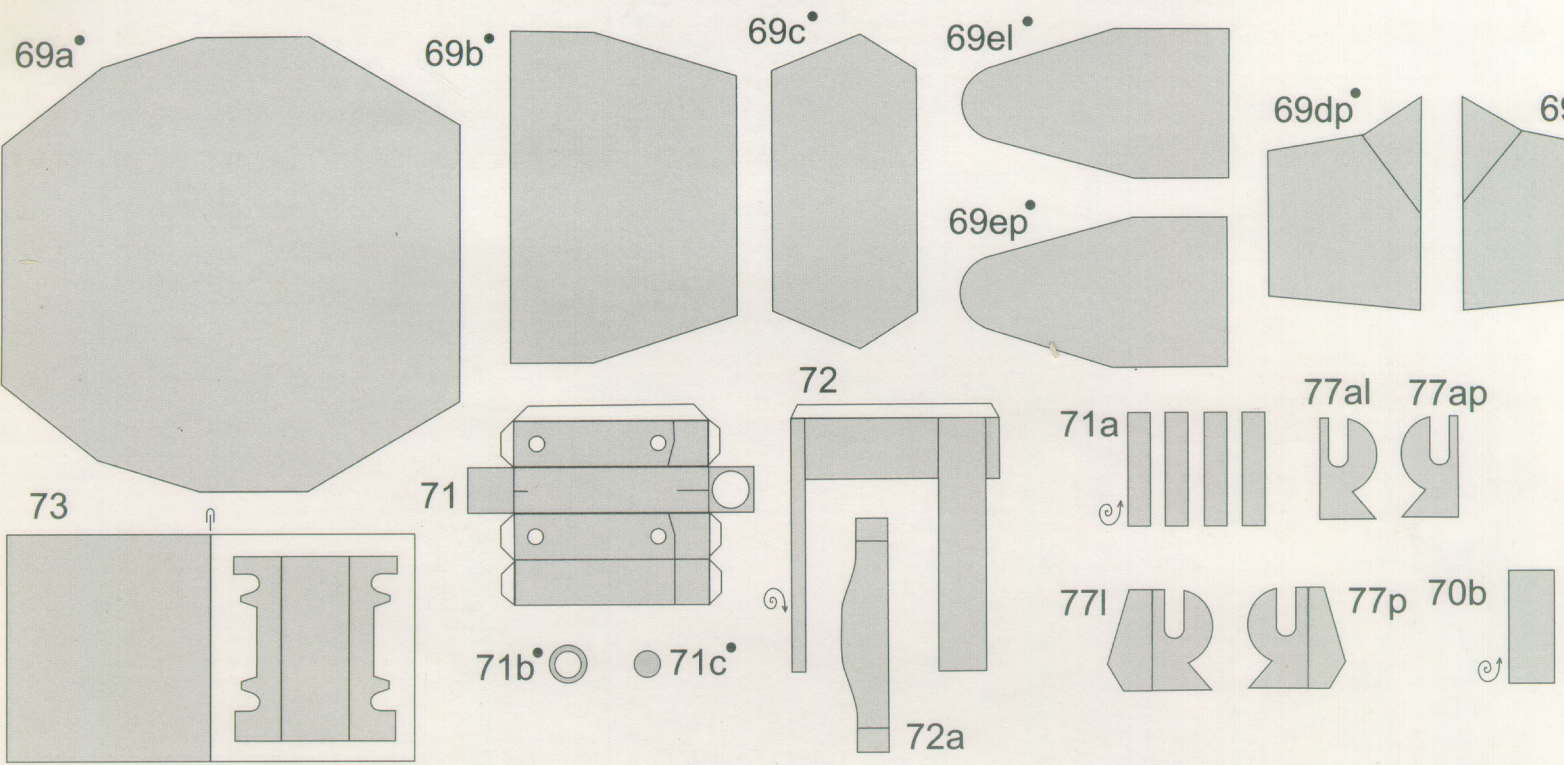
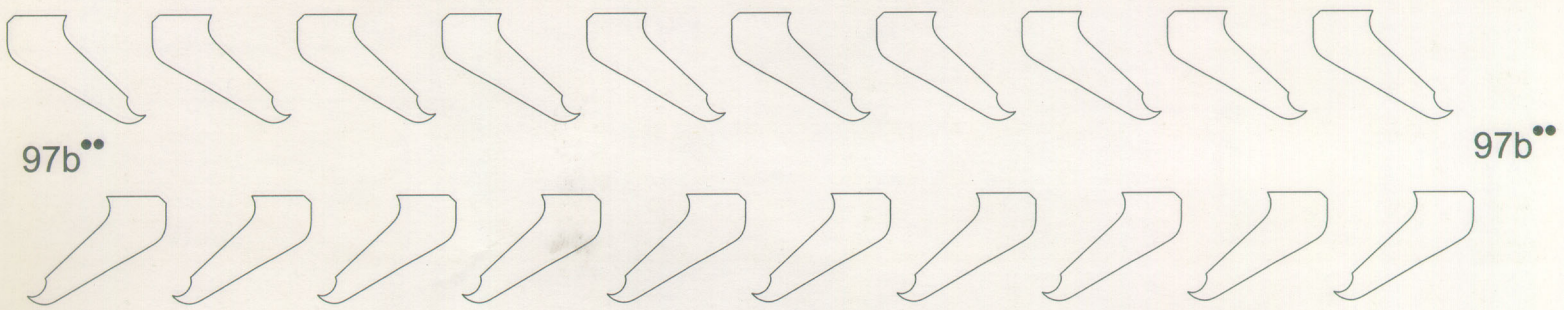
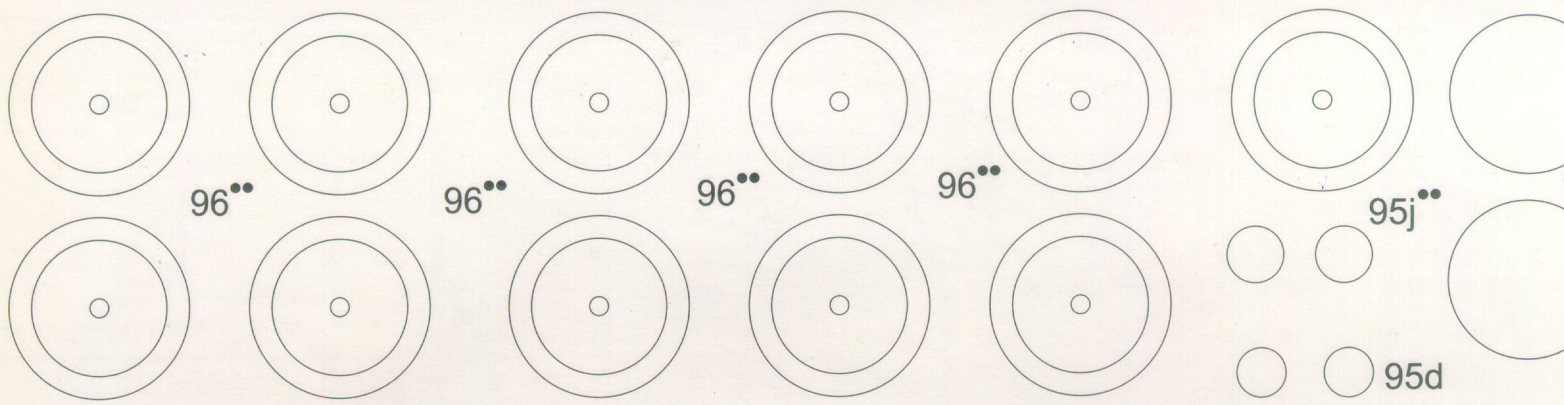

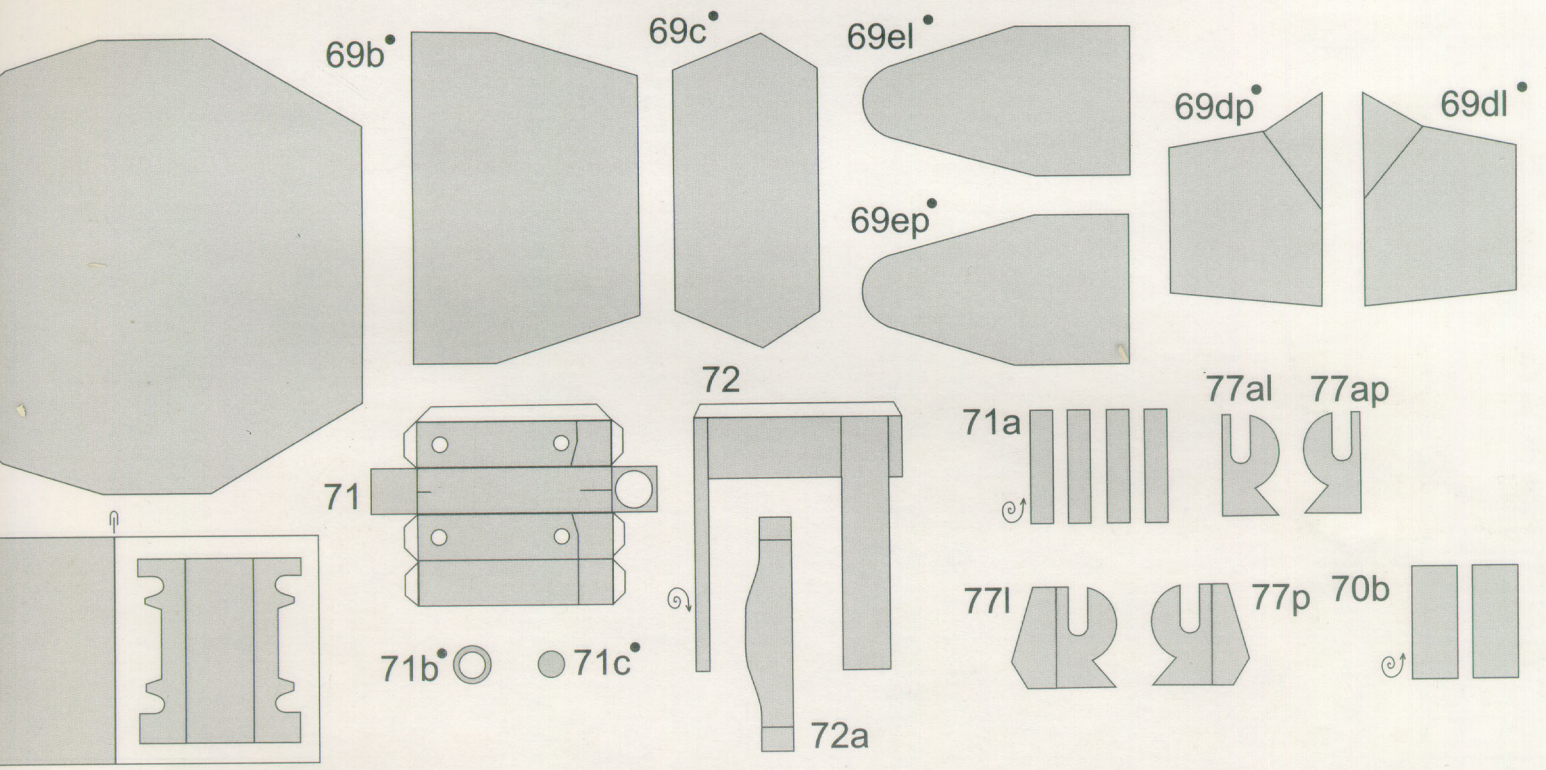
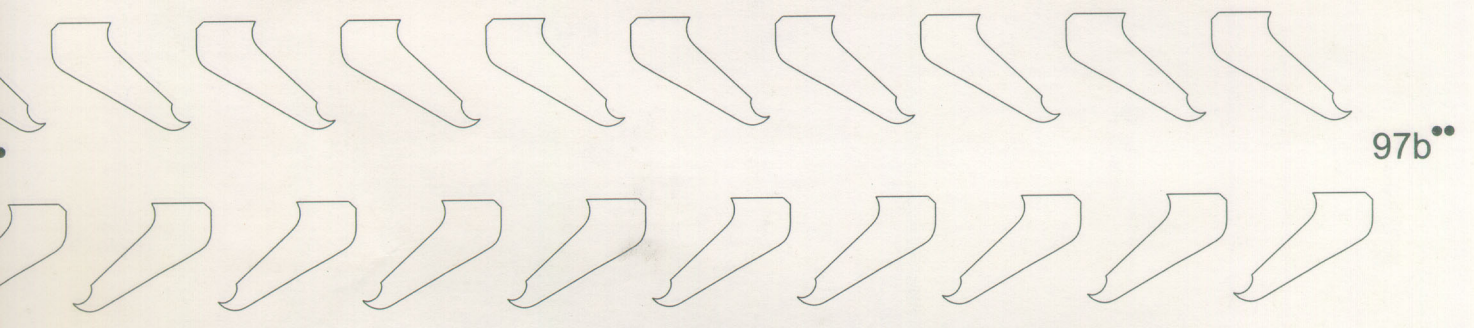
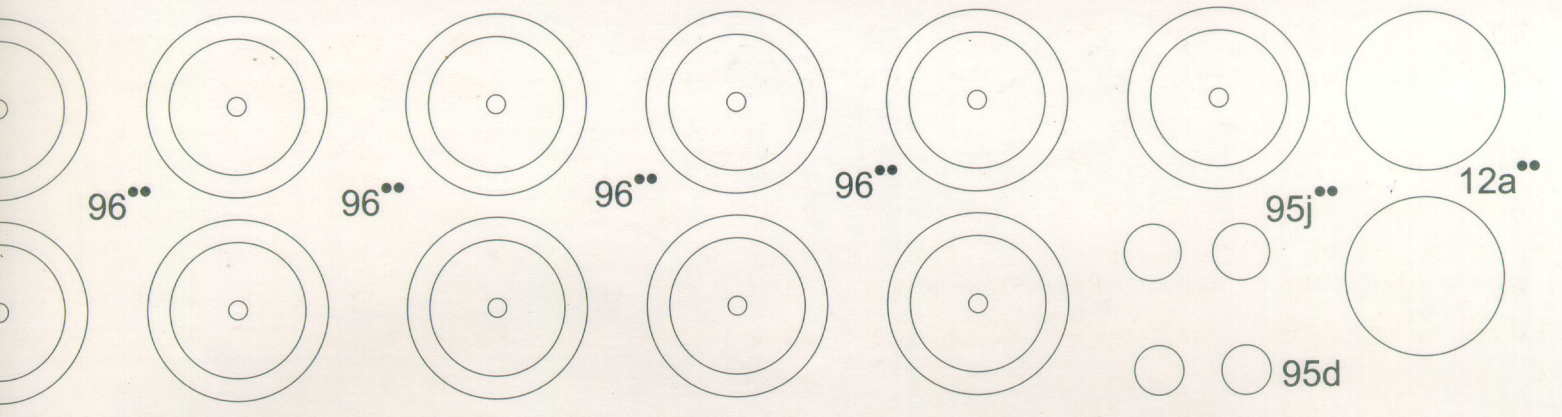

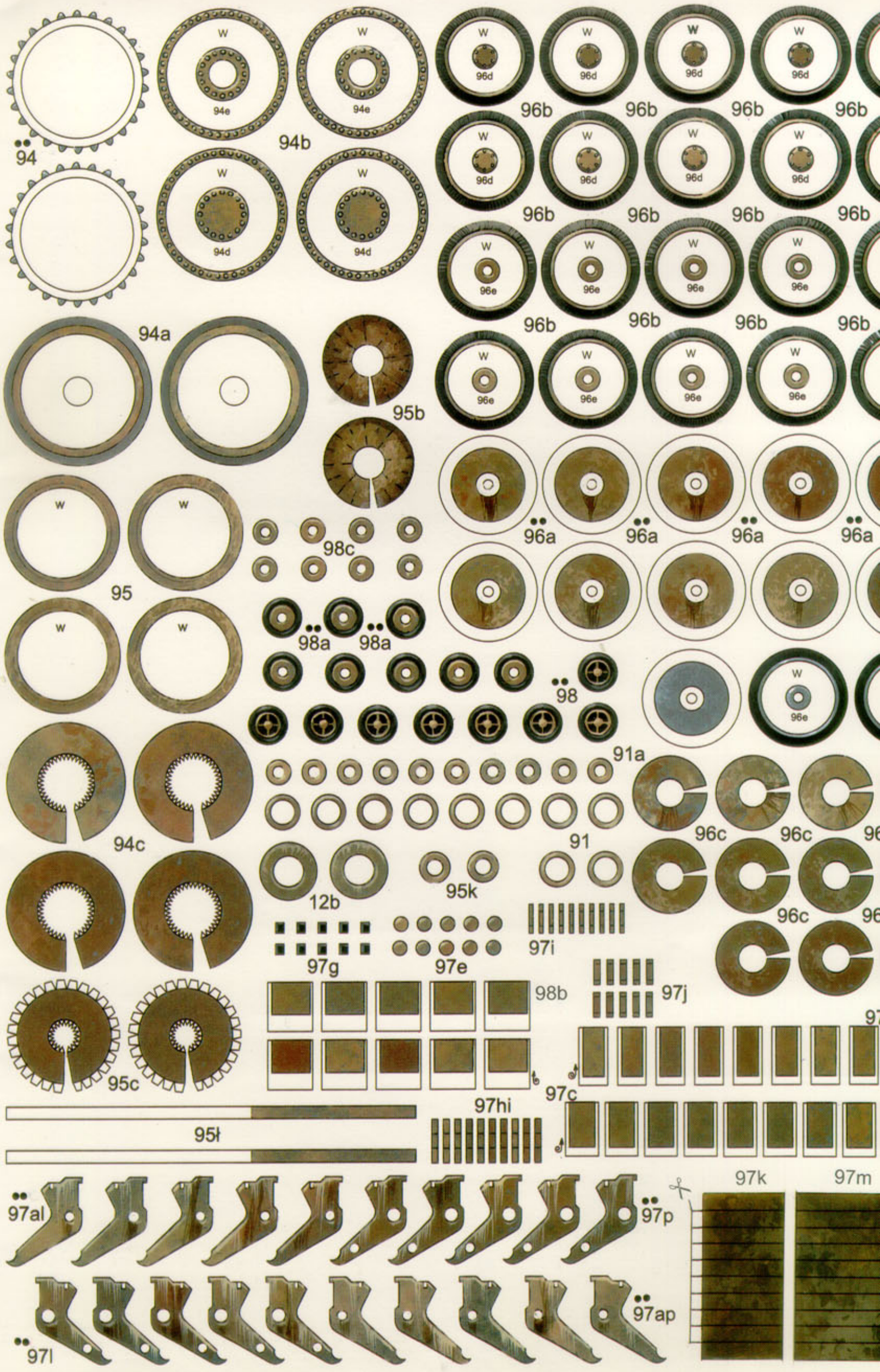

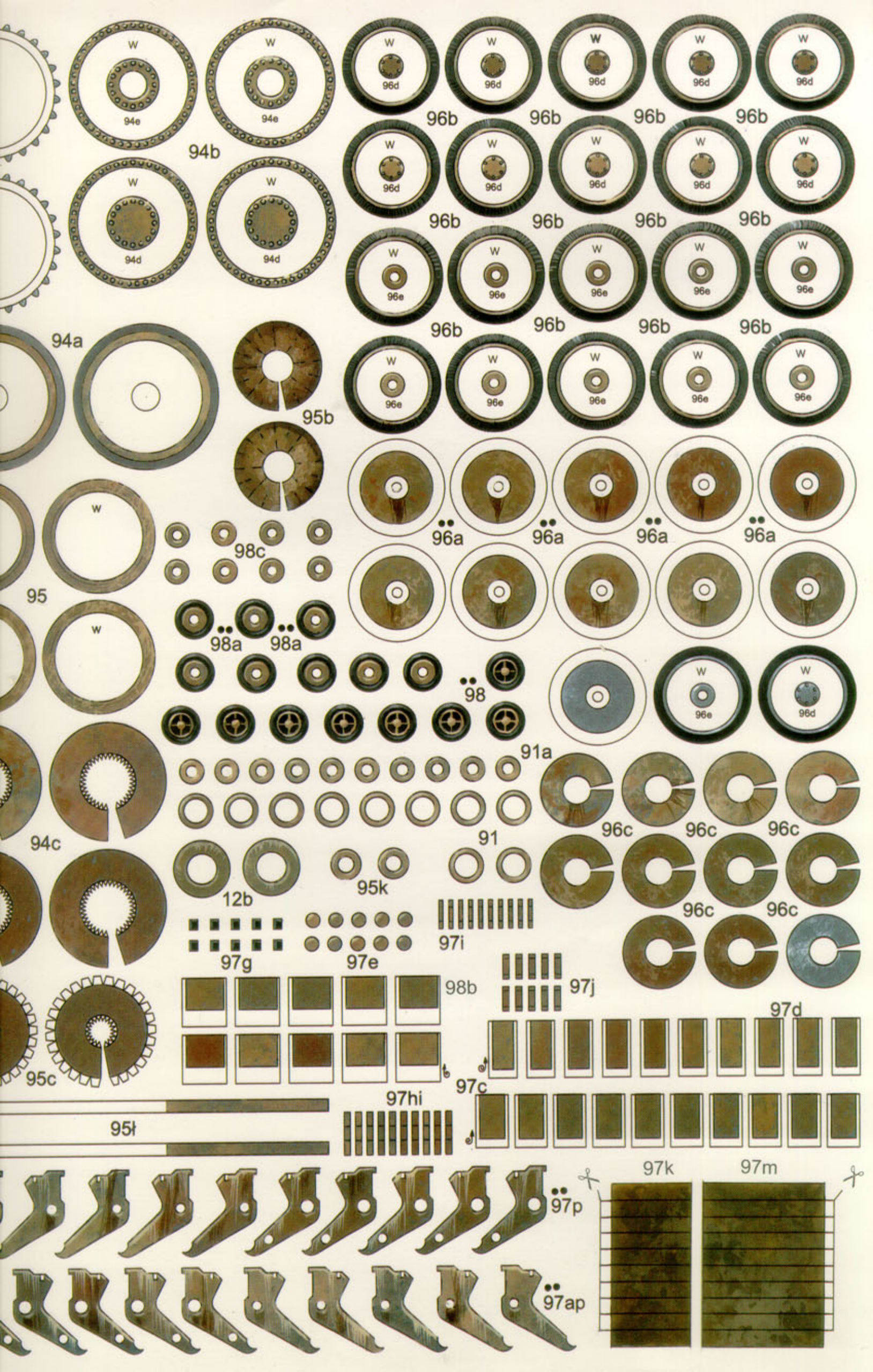
97f

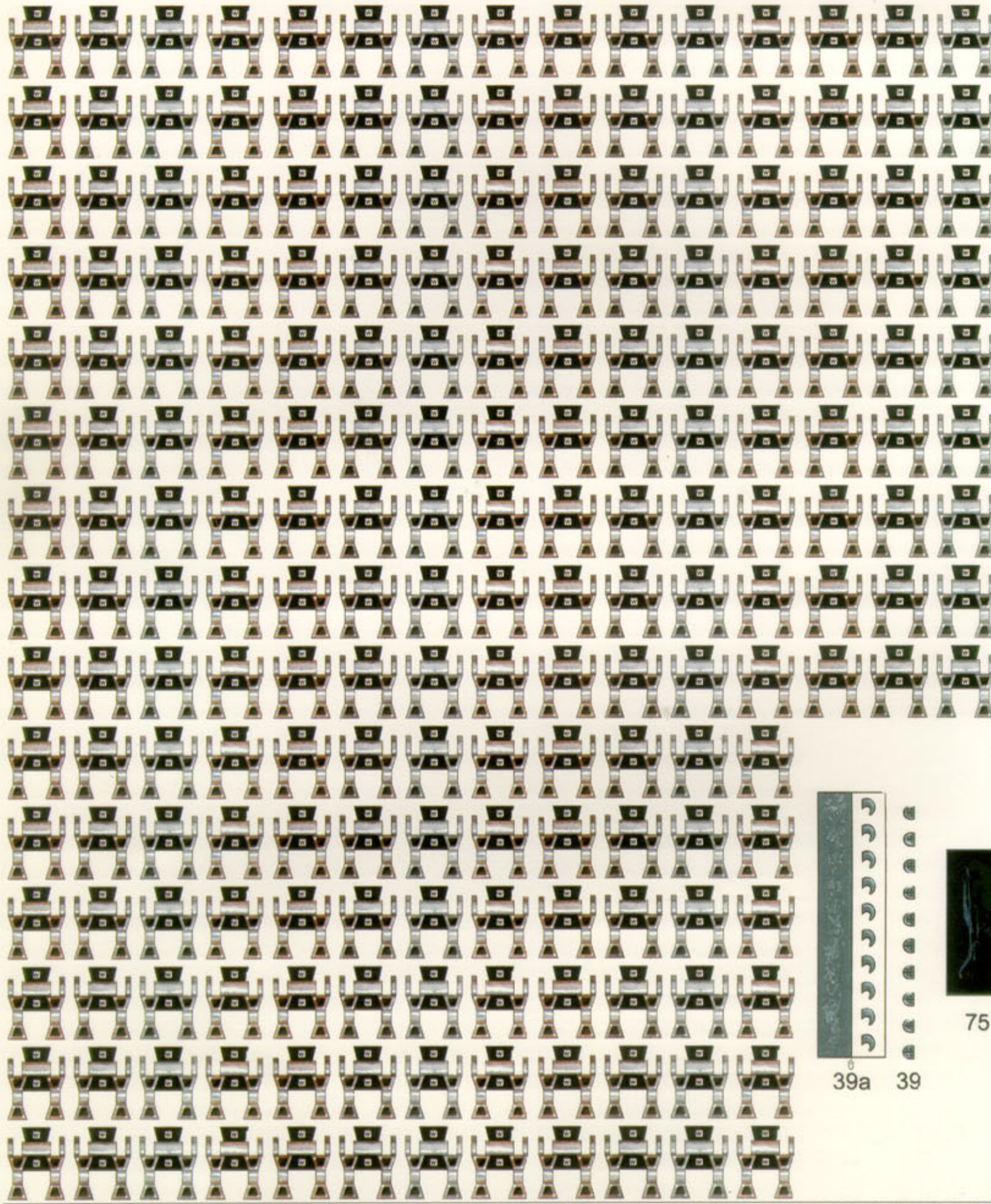

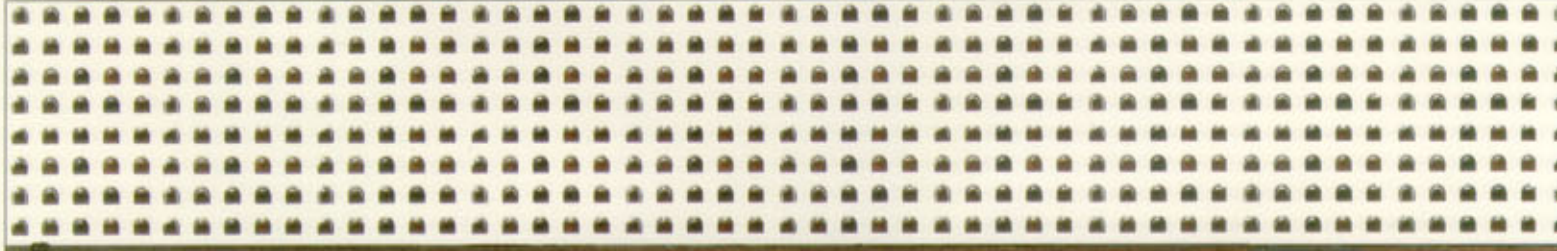

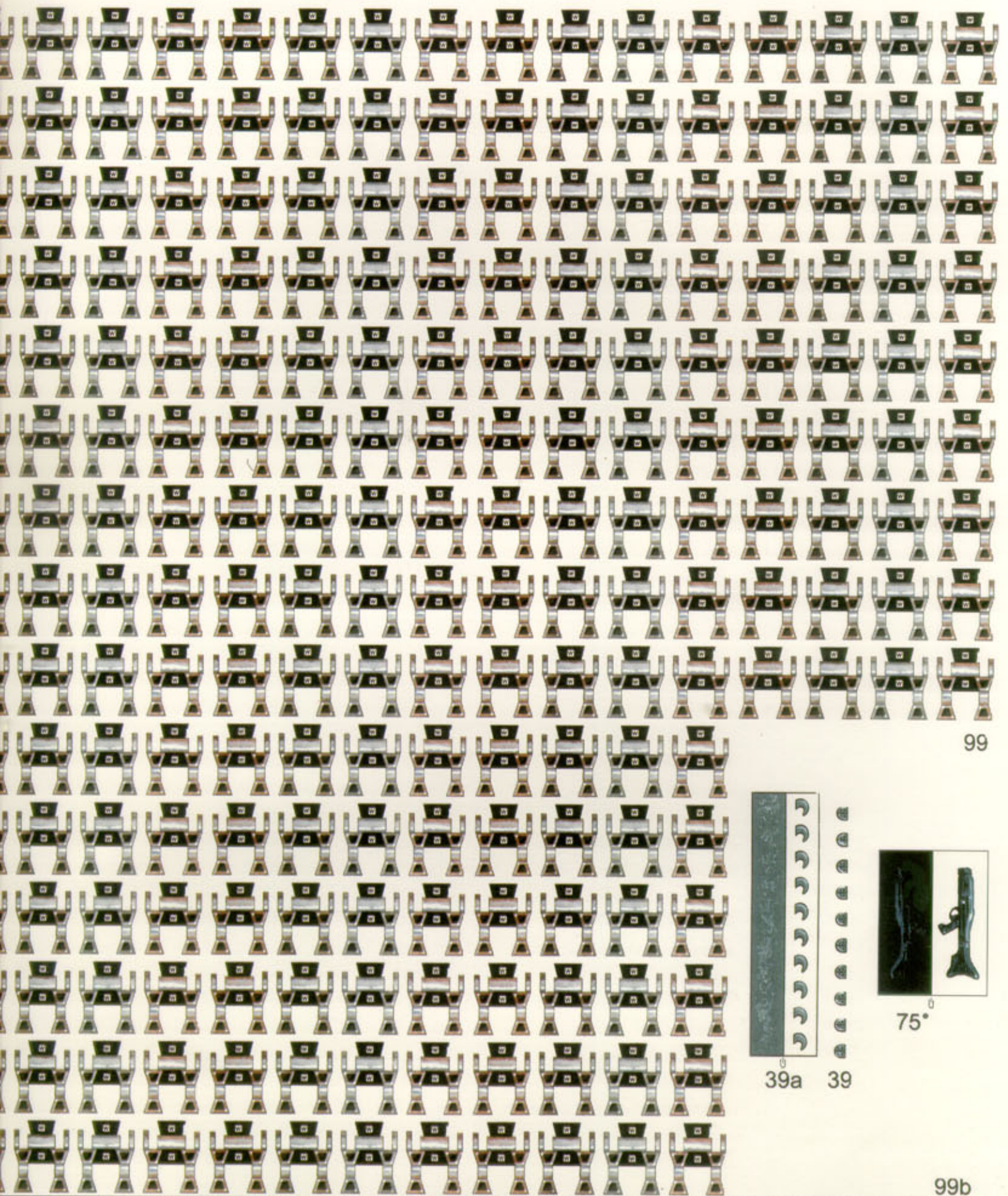

39a 39

75

99

39a

39

75°

99b

